ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Δεκεμβρίου **1937** | **ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ** | *Ἀριθμὸς φύλλου* **493**

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

Ἀναγκαστ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 911. 1937

Περὶ κυρώσεως τῆς Συμβάσεως τοῦ 1936 «πρὸς καταστολὴν τοῦ παρανόμου ἐμπορίου τῶν ναρκωτικῶν φαρμάκων».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται καὶ ἄρχεται ἰσχύουσα ἡ ἀπὸ 8—26 Ἰουνίου 1936 ἐν Γενεύῃ δεόντως ὑπογραφεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐντεταλμένου Ἕλληνος ἀντιπροσώπου Σύμβασις «πρὸς καταστολὴν τοῦ παρανόμου ἐμπορίου τῶν ναρκωτικῶν φαρμάκων» ἧς τὸ κείμενον ἕπεται κατωτέρω γαλλιστὶ καὶ ἑλληνιστί.

CONVENTION DE 1936 POUR LA REPRESSION DU TRAFIC ILLICITE DES DROGUES NUISIBLES

. . . . . .

Ayant résolu, d'une part, de renforcer les mesures destinées à réprimer les infractions aux dispositions de la Convention internationale de l'opium, signée à La Haye le 23 janvier 1912, de la Convention signée à Genève le 19 février 1925 et de la Convention pour limiter la fabrication et réglementer la distribution des stupéfiants, signée à Genève le 13 juillet 1931, et d'autre part, de combattre, par les moyens les plus efficaces dans les circonstances actuelles, le trafic illicite des drogues et substances visées par ces Conventions,

Ont désigné pour leurs plénipotentiaires:

. . . . . .

lesquels, après avoir produit leurs pleins pouvoirs, reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier.

1. Dans la présente Convention, on entend par »stupéfiants» les drogues et substances auxquelles s'appliquent ou s'appliqueront les dispositions de la Convention de la Hajye du 23 janvier 1912 et des Conventions de Genève du 19 février 1925 et du 13 juillet 1931.

2. Aux termes de la présente Convention, on entend pat »extraction» l'opération par laquelle on sépare un stupéfiant de la substance ou du composé dont il fait partie, sans qu'il y ait fabrication ou transformation proprement dites. Cette définition du mot »extraction» ne vise pas les procédés par lesquels on obtient l'opium brut du pavot à opium, ces procédés étant couverts par le terme »production».

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

«Πρὸς καταστολὴν τοῦ παρανόμου ἐμπορίου τῶν ναρκωτικῶν φαρμάκων».

. . . . . .

Ἀποφασίσαντες ἀφ' ἑνὸς νὰ ἐνισχύσωσιν τὰ μέτρα τὰ προοριζόμενα πρὸς τὴν καταστολὴν τῶν παραβάσεων τῶν διατάξεων τῆς Διεθνοῦς Συμβάσεως τοῦ ὀπίου, ὑπογραφείσης ἐν Χάγῃ τὴν 23 Ἰανουαρίου 1912, τῆς Συμβάσεως τῆς ὑπογραφείσης ἐν Γενεύῃ τὴν 19 Φεβρουαρίου 1925 καὶ τῆς Συμβάσεως διὰ τὴν περιστολὴν τῆς βιομηχανεύσεως καὶ διακανονισμοῦ τῆς διανομῆς τῶν ναρκωτικῶν, ὑπογραφείσης ἐν Γενεύῃ τὴν 13ην Ἰουλίου 1931 καὶ ἀφ' ἑτέρου, νὰ καταπολεμήσωσι διὰ τῶν ἀποτελεσματικωτέρων μέσων, ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας, τὸ παράνομον ἐμπόριον τῶν δρογῶν καὶ οὐσιῶν τῶν ὑπὸ τῶν Συμβάσεων τούτων προβλεπομένων, ὥρισαν ὡς πληρεξουσίους των: . . . . . .

οἵτινες, ἀφοῦ κατέθεσαν τὰ πληρεξούσιά των κριθέντα ἐν τάξει, ἀπεφάσισαν τὰ ἑπόμενα:

Ἄρθρον 1.

1. Ἐν τῇ παρούσῃ Συμβάσει διὰ τῆς λέξεως «ναρκωτικά» νοοῦνται αἱ δρόγαι καὶ οὐσίαι, ἐφ' ὧν ἐφαρμόζονται ἢ ἐφαρμοσθήσονται αἱ διατάξεις τῆς Συμβάσεως τῆς Χάγης τῆς 23 Ἰανουαρίου 1912 καὶ τῶν Συμβάσεων τῆς Γενεύης τῆς 19ης Φεβρουαρίου 1925 καὶ τῆς 13ης Ἰουλίου 1931.

2. Κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς παρούσης ἡ λέξις «ἐξαγωγὴ» σημαίνει τὴν πρᾶξιν, δι' ἧς ἀποχωρίζεται ναρκωτικὸν ἐκ τῆς ἁπλῆς ἢ συνθέτου οὐσίας ἧς ἀποτελεῖ μέρος, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ κατὰ κυριολεξίαν βιομηχάνευσις ἢ μετασχηματισμός.

Ὁ ὁρισμὸς οὗτος τῆς λέξεως «ἐξαγωγὴ» δὲν ἀφορᾷ τοὺς τρόπους καθ' οὓς ἐπιτυγχάνεται ἀκατέργαστον ὄπιον ἐκ τοῦ μήκωνος, οἵτινες ὁρίζονται διὰ τοῦ ὅρου «παραγωγή».

Article 2.

Chacune des Hautes Parties contractantes s'engage à édicter les dispositions législatives nécessaires pour punir, sévèrement, et notamment de prison ou d'autres peines privatives de liberté, les faits suivants à savoir:

a) La fabrication, la transformation, l'extraction, la préparation, la détention, l'offre, la mise en vente, la distribution, l'achat, la vente, la cession à quelque titre que ce soit, le courtage, l'envoi, l'expédition en transit, le transport, l'importation et l'exportation des stupéfiants contraires aux stipulations desdites conventions ;

b) La participation intentionnelle aux faits visés dans cet article ;

c) L'association ou l'entente en vue de l'accomplissement d'un des faits visés ci-dessus ;

d) Les tentatives et, dans les conditions prévues par la loi nationale, les actes préparatoires.

Article 3.

Les Hautes Parties contractantes qui possèdent une juridiction extraterritoriale sur le territoire d'une autre Haute Partie contractante s'engagent à édicter les dispositions législatives nécessaires pour punir leurs ressortissants s'étant rendus coupables sur ce territoire de tout fait visé à l'article 2. au moins aussi sévèrement que si le fait avait été commis sur leur propre territoire.

Article 4.

Si des faits rentrant dans les catégories visées à l'article 2 sont commis dans des pays différents, chacun d'eux sera considéré comme une infraction distincte.

Article 5.

Les Hautes Parties contractantes dont la loi nationale réglemente la culture, la récolte et la production en vue de l'obtention des stupéfiants, rendront de même sévèrement punissable toute infraction à cette loi.

Article 6.

Les pays qui admettent le principe de la récidive internationale reconnaissent, dans les conditions prévues par la loi nationale, comme génératrices d'une telle récidive, les condamnations étrangères prononcées du chef de l'un des faits visés à l'article 2.

Article 7.

1. Dans les pays qui n'admettent pas le principe de l'extradition des nationaux, les ressortissants qui sont rentrés sur le territoire de leur pays, après s'être rendus coupables à l'étranger de tout fait visé à l'article 2, doivent être poursuivis et punis de la même manière que si le fait avait été commis sur ledit territoire, et cela même dans le cas ou le coupable aurait acquis sa nationalité postérieurement à l'accomplissement de l'infraction.

2. Cette disposition n'est pas applicable si, dans un cas semblable, l'extradition d'un étranger ne peut pas être accordée.

Article 8.

Les étrangers qui ont commis à l'étranger un des faits prévus par l'article 2 et qui se trouvent sur le territoire d'une des Hautes Parties contractantes doivent être poursuivis et punis de la même manière que si le fait avait été commis sur ce territoire, lorsque les conditions suivantes sont réunies:

a) L'extradition ayant été demandée, n'a pu être accordée pour une raison étrangère au fait même;

Ἄρθρον 2.

Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως θεσπίσῃ τὰς ἀναγκαίας νομοθετικὰς διατάξεις πρὸς αὐστηρὰν τιμωρίαν καὶ δὴ διὰ φυλακίσεως ἢ ἑτέρων στερητικῶν τῆς ἐλευθερίας ποινῶν τῶν κάτωθι πράξεων.

α') Τῆς βιομηχανεύσεως, μετασχηματισμοῦ, ἐξαγωγῆς, παρασκευῆς, κατοχῆς, προσφορᾶς, ἐκθέσεως πρὸς πώλησιν, διανομῆς, ἀγορᾶς, πωλήσεως, τῆς παραχωρήσεως ὑπὸ οἱονδήποτε ὅρον, τῆς μεσιτεύσεως, τῆς ἀποστολῆς ὑπὸ διαμετακόμισιν, τῆς μεταφορᾶς, τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς τῶν ναρκωτικῶν, ἐφ' ὅσον αἱ πράξεις αὗται ἀντίκεινται πρὸς τὰς διατάξεις τῶν εἰρημένων Συμβάσεων.

β' Τῆς ἐκ προθέσεως συμπράξεως εἰς τὰς ὡς ἄνω πράξεις.

γ') Τῆς συνεργασίας ἢ συνεννοήσεως πρὸς τὸν σκοπὸν ἐκτελέσεως μιᾶς τῶν ἀνωτέρω πράξεων.

δ') Τῶν ἀποπειρῶν καὶ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἐσωτερικοῦ νόμου, προπαρασκευαστικῶν πράξεων.»

Ἄρθρον 3.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη ἅτινα κέκτηνται δικαστικὰς ἀρχὰς ἐξωεδαφικὰς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἑτέρου τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μελῶν, ὑποχρεοῦνται νὰ θεσπίσωσι τὰς ἀναγκαίας νομοθετικὰς διατάξεις πρὸς τιμωρίαν τῶν ὑπηκόων των, οἵτινες ἤθελον ὑποπέσει ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τούτου εἰς μίαν τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 προβλεπομένων πράξεων, διὰ τοῦ αὐτοῦ τοὐλάχιστον μέτρου ποινῆς, δι' οὗ θὰ ἐκολάζοντο, ἐὰν ἡ πρᾶξις εἶχεν ἐκτελεσθῇ ἐπὶ τοῦ ἰδίου ἐδάφους των.

Ἄρθρον 4.

Ἐὰν αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 πράξεις διεπράχθησαν εἰς διαφόρους χώρας, ἑκάστη τούτων θεωρεῖται ὡς ἰδιαιτέρα παράβασις.

Ἄρθρον 5.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη ὧν ἐσωτερικὸς νόμος διακανονίζει τὴν καλλιέργειαν, τὴν συγκομιδὴν καὶ τὴν παραγωγὴν πρὸς παρασκευὴν ναρκωτικῶν, θὰ θεσπίσωσιν ἐξ ἴσου αὐστηρὰς ποινὰς διὰ πᾶσαν παράβασιν τοῦ νόμου τούτου.

Ἄρθρον 6.

Αἱ Χῶραι, αἵτινες δέχονται τὴν ἀρχὴν τῆς Διεθνοῦς ὑποτροπῆς, ἀναγνωρίζουσι, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἐσωτερικοῦ Νόμου, ὡς γενεσιουργὸν τοιαύτης ὑποτροπῆς τὰς ἀλλοδαπὰς καταδικαστικὰς ἀποφάσεις, τὰς ἀπαγγελθείσας ἕνεκα πράξεως προβλεπομένης εἰς τὸ ἄρθρον 2.

Ἄρθρον 7.

1. Εἰς τὰς χώρας, αἵτινες δὲν ἀναγνωρίζουσι τὴν ἀρχὴν τῆς ἐκδόσεως τῶν ὑπηκόων των, οἱ ἐπανελθόντες ἐπὶ τοῦ ἰδίου των ἐδάφους ὑπήκοοι κατόπιν διαπράξεως μιᾶς τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 πράξεων, δέον νὰ διωχθῶσι καὶ τιμωρηθῶσι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὡς ἐὰν ἡ πρᾶξις ἐγένετο ἐπὶ τοῦ ἰδίου αὐτῶν ἐδάφους καὶ τοῦτο καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν ὁ ἔνοχος ἤθελεν ἀποκτήσει τὴν ὑπηκοότητα αὐτοῦ μετὰ τὴν διάπραξιν τοῦ ἀδικήματος.

2. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται, ἐὰν εἰς παρομοίαν περίπτωσιν ἡ ἔκδοσις ἀλλοδαποῦ δὲν δύναται νὰ χορηγηθῇ.

Ἄρθρον 8.

Οἱ ἀλλοδαποί, οἵτινες διέπραξαν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν μίαν τῶν πράξεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 καὶ οἵτινες εὑρίσκονται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων μερῶν δέον νὰ διωχθῶσι καὶ τιμωρηθῶσι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὡς ἐὰν ἡ παράβασις ἐγένετο ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τούτου, συντρεχουσῶν τῶν κάτωθι περιπτώσεων:

α') Ἂν ζητηθείσης τῆς ἐκδόσεως δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ χορηγηθῇ αὕτη διὰ λόγους ἀσχέτους πρὸς τὴν πρᾶξιν.

b) La législation du pays de refuge admet comme règle générale la poursuite d'infractions commises par des étrangers à l'étranger.

Article 9.

1. Les faits prévus par l'article 2 seront de plein droit compris comme cas d'extradition dans tout traité d'extradition conclu ou à conclure entre les Hautes Parties contractantes.

2. Les Hautes Parties contractantes qui ne subordonnent pas l'extradition à l'existance d'un traité ou à une condition de réciprocité, reconnaissent les faits visés ci-dessus comme cas d'extradition entre elles.

3. L'extradition sera accordée conformément au droit du pays requis.

4. La Haute Partie contractante à laquelle il sera adressé une demande d'extradition aura, dans tous les cas, le droit de refuser de procéder à l'arrestation ou d'accorder l'extradition si ses autorités compétentes estiment que le fait motivant les poursuites ou ayant entraîné la condamnation n'est pas assez grave.

Article 10.

Les stupéfiants, ainsi que les matières et instruments destinés à l'accomplissement d'un des faits prévus par l'article 2 sont susceptibles d'être saisis et confisqués.

Article 11.

1. Chaque Haute Partie contractante devra instituer, dans le cadre de sa législation nationale, un office central chargé de surveiller et de coordonner toutes les opérations indispensables pour prévenir les faits prévus par l'article 2, et de faire en sorte que des mesures soient prises pour poursuivre les personnes coupables de faits de ce genre.

2. Cet office central :

a) Devra se tenir en contact étroit avec les autres institutions ou organismes officiels s'occupant des stupéfiants;

b) Devra centraliser tous les renseignements de nature à faciliter les recherches et la prévention des faits prévus par l'article 2 et

c) Devra se tenir en contact étroit et pourra correspondre directement avec les offices centraux des autres pays.

3. Quand le Gouvernement d'une Haute Partie contractante a le caractère fédéral ou quand l'autorité exécutive de ce Gouvernement est répartie entre le Gouvernement central et des gouvernements locaux, la surveillance et la coordination indiquées au paragraphe 1 et l'exécution des obligations spécifiées aux alinéas a) et b) du paragraphe 2 s'organiseront conformément au système constitutionnel ou administratif en vigueur.

4. Dans le cas où la présente convention serait appliquée à un territoire quelconque en vertu de la article 18, l'application des dispositions du présent article pourra être assurée par la création d'un office central établi dans ou pour ce territoire et agissant, en cas de besoin, en liaison avec l'office central du territoire métropolitain intéressé.

5. Les pouvoirs et les compétences prévus pour l'office central peuvent être délégués à l'Administration spéciale prévue par l'article 15 de la Convention de 1931 pour limiter la fabrication et réglementater la distribution des stupéfiants.

Article 12.

1. L'office central collaborera, dans la plus large mesure possible, avec les offices centraux étrangers,

β') Ἂν ἡ Νομοθεσία τῆς Χώρας, εἰς ἣν κατέφυγεν ὁ παραβάτης, δέχηται ὡς ἀρχὴν γενικὴν τὴν δίωξιν τῶν ἀδικημάτων, εἰς ἃ ὑπέπεσαν ἀλλοδαποὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Ἄρθρον 9.

1. Αἱ πράξεις τοῦ ἄρθρου 2 περιληφθήσονται αὐτοδικαίως ὡς περιπτώσεις ἐκδόσεως εἰς πᾶσαν συνθήκην ἐκδόσεως, συναφθεῖσαν ἢ συναφθησομένην μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων μερῶν.

2. Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη, ἅτινα δὲν ἐξαρτῶσι τὴν ἔκδοσιν ἐκ τῆς ὑπάρξεως συνθήκης ἢ ἐξ ὅρου ἀμοιβαιότητος, ἀναγνωρίζουσι τὰς ἀνωτέρω πράξεις ὡς περιπτώσεις ἀμοιβαίας ἐκδόσεως.

3. Ἡ ἔκδοσις θὰ χορηγηθῇ συμφώνως πρὸς τὸ δίκαιον τῆς χώρας, παρ' ἧς ἐζητήθη αὕτη.

4. Τὸ Ὑψηλὸν συμβαλλόμενον μέρος εἰς ὃ ἤθελεν ἀπευθυνθῇ αἴτησις ἐκδόσεως, δικαιοῦται ἐν πάσῃ περιπτώσει ν' ἀρνηθῇ νὰ προβῇ εἰς τὴν σύλληψιν ἢ νὰ χορηγήσῃ τὴν ἔκδοσιν, ἐὰν αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ αὐτοῦ κρίνωσιν, ὅτι ἡ πρᾶξις ἡ ποκαλοῦσα τὴν δίωξιν ἢ τὴν καταδίκην δὲν εἶναι ἀρκούντως σοβαρά.

Ἄρθρον 10.

Τὰ ναρκωτικά, ὡς καὶ αἱ οὐσίαι καὶ ἐργαλεῖα, τὰ προοριζόμενα δι' ἐκτέλεσιν πράξεως τοῦ ἄρθρου 2, ὑπόκεινται εἰς κατάσχεσιν καὶ δήμευσιν.

Ἄρθρον 11.

1. Ἓν ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν ὑποχρεοῦται νὰ ἱδρύσῃ, ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς νομοθεσίας αὐτοῦ, ἓν Κεντρικὸν Γραφεῖον, ἐπιφαρτισμένον μὲ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ συντονισμὸν τῶν ἀπαραιτήτων ἐνεργειῶν πρὸς πρόληψιν τῶν πράξεων τοῦ ἄρθρου 2 καὶ μὲ τὴν μέριμναν τῆς λήψεως μέτρων πρὸς δίωξιν τοιούτων πράξεων.

2. Τὸ Κεντρικὸν τοῦτο Γραφεῖον:

α') Δέον νὰ εἶναι εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν μετὰ τῶν ἄλλων ἐπισήμων Ἱδρυμάτων καὶ ἐπισήμων ὀργανισμῶν τῶν ἀσχολουμένων μὲ ναρκωτικά.

β') Νὰ συγκεντρώσῃ πᾶσαν πληροφορίαν, δυναμένην νὰ διευκολύνῃ τὰς ἐρεύνας καὶ τὴν πρόληψιν τῶν ἀδικημάτων τοῦ ἄρθρου 2, καὶ

γ') Δέον νὰ εἶναι εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν καὶ νὰ δύναται νὰ ἀλληλογραφῇ ἀπ' εὐθείας μετὰ τῶν Κεντρικῶν Γραφείων τῶν ἄλλων χωρῶν.

3. Εἰς περίπτωσιν ὁμοσπονδιακῆς μορφῆς τῆς Κυβερνήσεως ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων χωρῶν ἢ ἐὰν ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία τῆς Κυβερνήσεως ταύτης εἶναι διανεμημένη μεταξὺ τῆς Κεντρικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν τοπικῶν Κυβερνήσεων, ἡ ἐπίβλεψις καὶ ὁ συντονισμὸς τῆς παραγράφου 1 καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ὑποχρεώσεων τῶν καθοριζομένων εἰς τὰ ἐδάφια α', β' τῆς παραγράφου 2 θὰ ὀργανωθῶσι συμφώνως πρὸς τὸ ἐν ἰσχύϊ Συνταγματικὸν καὶ Διοικητικὸν σύστημα.

4. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ εἶχεν ἐφαρμογὴν ἐπὶ ἐδάφους τινός, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 18, ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου δύναται νὰ ἐξασφαλισθῇ διὰ τῆς ἱδρύσεως ἑνὸς Κεντρικοῦ Γραφείου ἐντὸς τοῦ ἐδάφους τούτου ἢ διὰ τὸ ἔδαφος τοῦτο, ὅπερ θὰ ἐνεργῇ ἐν περιπτώσει ἀνάγκης ἐν συνδυασμῷ μετὰ τοῦ κεντρικοῦ Γραφείου τοῦ Μητροπολιτικοῦ ἐνδιαφερομένου ἐδάφους.

5. Τὰ καθήκοντα καὶ ἡ ἁρμοδιότης, τὰ προβλεπόμενα διὰ τὸ Κεντρικὸν Γραφεῖον δύνανται νὰ ἀνατεθῶσιν εἰς τὴν εἰδικὴν Διοίκησιν τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 15 τῆς Συμβάσεως τοῦ 1931 «περὶ περιορισμοῦ τῆς βιομηχανεύσεως καὶ διακανονισμοῦ τῆς διανομῆς τῶν ναρκωτικῶν».

Ἄρθρον 12.

1. Τὸ Κεντρικὸν Γραφεῖον θὰ συνεργάζηται ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον μετὰ τῶν Κεντρικῶν ἀλλοδαπῶν Γρα-

pour faciliter la prévention et la répression des faits prévus par l'article 2.

2. Cet organisme communiquera, dans les limites où il le jugera utile, à l'office central de tout autre pays qui y serait intéressé :

a) Les renseignements pouvant permettre de procéder à toutes vérifications et opérations relatives aux transactions en cours ou projetées ;

b) Les indications qu'il aura pu recueillir sur l'identité et le signalement des trafiquants en vue de la surveillence de leurs déplacements ;

c) La découverte de fabriques clandestines de stupéfiants.

Article 13.

1. La transmission des commissions rogatoires relatives aux infractions visées à l'article 2 doit être effectuée, soit :

a) De préférence par vois de communication directe entre les autorités conpétantes de chaque pays, le cas echéant, par l'entremise des offices centraux ;

b) Par correspondance directe des ministres de la Justice des deux pays ou par l'envoi direct, par une autre autorité compétente du pays requérant, au ministre de la Justice du pays requis ;

c) Par l' entremise de l'agent diplomatique ou consulaire du pays requérant dans le pays requis. Les commissions rogatoires seront transnises par cet agent à l'autorité désignée par le pays requis.

2) Chaque Haute Patrie contractante peut déclarer, par une communication adressée aux autres Hautes Parties contractantes, qu'elle entend que les commissions rogatoires à exécuter sur son territoire lui soient transmises par la vois diplomartique.

3) Dans le cas de l'alinéa c) du paragraphe I, une copie de la commission rogatoire sera adressée en même temps par l'agent diplomatique ou consulaire du pays requérant au Ministre des Affaires étrangères du pays requis.

4. A défaut d'entente contraire, la commission rogatoire doit être rédigée, soit dans la langue de l' autorité requise, soit dans la langue convenue entre les pays intéressés.

5. Chaque Haute Partie contractante fera connaître, par une communication adressée à chacune des autres Hautes Parties contractantes, celui ou ceux des modes de transmission susvisés qu'elle admet pour les commissions rogatoires de cette Haute Partie contractante.

6. Jusqu'au moment où une Haute Partie contractante fera une telle communication, sa procédure actuelle, en fait de commission rogatoire, sera maintenue.

7. L'exécution des commissions rogatoires ne pourra donner lieu au remboursement de taxes ou frais autres que les frais d'expertise.

8. Rien, dans le présent article, ne pourra être interprétée comme constituant, de la part des Hautes Parties contractantes, une engagement d'admettre, en ce qui concerne le système des preuves en matière répressive, une dérogation à leur loi ou de donner suite à des commissions rogatoires autrement que dans les limites de leur loi.

Article 14.

La participation d'une Haute Partie contractante à la présente Convention ne doit pas être interprétée comme affectant son attitude sur la question générale de la compétence de la juridiction pénale comme question de droit international,

φείων, πρὸς πρόληψιν καὶ καταστολὴν τῶν πράξεων τοῦ ἄρθρου 2.

2. Ὁ ὀργανισμὸς οὗτος θὰ διαβιβάζῃ, ἐφ' ὅσον κρίνῃ τοῦτο χρήσιμον, εἰς τὸ Κεντρικὸν Γραφεῖον πάσης ἑτέρας ἐνδιαφερομένης χώρας.

α'.) Τὰς πληροφορίας, αἵτινες ἐπιτρέπουσι τὴν ἐξακρίβωσιν καὶ ἐνέργειαν τῶν σχετικῶν μὲ τὰς γενομένας ἢ μελλούσας ἐμπορικὰς πράξεις.

β'.) Τὰς πληροφορίας, τὰς ὁποίας θὰ ἠδύνατο νὰ συλλέξῃ ἐπὶ τῆς ταυτότητος καὶ τῶν χαρακτηριστικῶν τῶν λαθρεμπόρων ναρκωτικῶν, πρὸς ἐπιτήρησιν τῶν μετακινήσεών των.

γ) Τὴν ἀνακάλυψιν λαθραίων Ἐργοστασίων ναρκωτικῶν.

Ἄρθρον 13.

1. Ἡ διαβίβασις τῶν πρὸς ἀνάκρισιν αἰτήσεων τῶν σχετικῶν πρὸς τὰς παραβάσεις τοῦ ἄρθρ. 2 δέον νὰ γίνῃ.

α'.) Κατὰ προτίμησιν δι' ἀπ' εὐθείας μεταβιβάσεως μεταξὺ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν ἑκάστης χώρας ἢ ἐνδεχομένως διὰ τῶν Κεντρικῶν Γραφείων.

β'.) Δι' ἀπ' εὐθείας ἀλληλογραφίας τῶν Ὑπουργῶν τῆς Δικαιοσύνης τῶν δύο χωρῶν ἢ δι' ἀποστολῆς ἀπ' εὐθείας ὑπὸ ἄλλης ἁρμοδίας ἀρχῆς, τῆς αἰτούσης χώρας εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης τῆς χώρας, πρὸς ἣν ἡ αἴτησις.

γ'.) Διὰ τῶν Διπλωματικῶν ἢ Προξενικῶν ἀντιπροσώπων τῆς αἰτούσης χώρας, τῶν ἐμπεπιστευμένων ἐν τῇ χώρᾳ, πρὸς ἣν ἡ αἴτησις. Αἱ πρὸς ἀνακρίσεις αἰτήσεις διαβιβάζονται διὰ τοῦ Διπλωματικοῦ ἢ Προξενικοῦ ἀντιπροσώπου εἰς τὴν ἀρχὴν τὴν προσδιοριζομένην ὑπὸ τῆς χώρας πρὸς ἣν ἡ αἴτησις.

2. Ἕκαστον τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων μερῶν δύναται νὰ δηλώσῃ διὰ διακοινώσεώς του, ἀπευθυνομένης πρὸς τὰ λοιπὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη, ὅτι ἐπιθυμεῖ, ὅπως αἱ αἰτήσεις ἀνακρίσεων, αἵτινες θὰ ἐνεργηθῶσιν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους αὐτοῦ διαβιβάζωνται διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ.

3. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδαφίου γ'. τῆς παραγράφου 1 ἀντίγραφον τῆς αἰτήσεως ἀνακρίσεως θὰ ἀπευθύνηται ταυτοχρόνως ὑπὸ τοῦ Διπλωματικοῦ ἢ Προξενικοῦ ὑπαλλήλου τῆς αἰτούσης χώρας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς χώρας, πρὸς ἣν ἡ αἴτησις.

4. Ἐλλείψει ἐναντίας συμφωνίας, ἡ αἴτησις ἀνακρίσεως δέον νὰ συνταχθῇ εἴτε εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς ἀρχῆς, πρὸς ἣν ἡ αἴτησις, εἴτε εἰς τὴν γλῶσσαν τὴν συμφωνηθεῖσαν μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων Κρατῶν.

5. Ἑκάστη τῶν συμβαλλομένων χωρῶν θέλει γνωρίσῃ δι' εἰδοποιήσεως ἀπευθυνομένης πρὸς ἑκάστην τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων χωρῶν, τὸν τρόπον ἢ τοὺς τρόπους διαβιβάσεως ἐκ τῶν ἀνωτέρω, οὓς ἀποδέχεται διὰ τὰς αἰτήσεις ἀνακρίσεων.

6. Μέχρι τῆς εἰδοποιήσεως ταύτης ἡ νῦν ἰσχύουσα διαδικασία σχετικῶς πρὸς τὰς αἰτήσεις ἀνακρίσεων θὰ διατηρηθῇ.

7. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν πρὸς ἀνάκρισιν αἰτήσεων τούτων δὲν δύναται νὰ συνεπάγηται τὴν καταβολὴν τελῶν καὶ ἐξόδων, ἐξαιρέσει τῶν ἐξόδων πραγματογνωμοσύνης.

8. Οὐδὲν ἐκ τῶν περιλαμβανομένων εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον δύναται νὰ ἑρμηνευθῇ ὡς ἀποτελοῦν ἐκ μέρους τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων μερῶν, ὑποχρέωσιν ἀποδοχῆς, ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ποινικὴν ἀποδεικτικὴν διαδικασίαν, παρεκκλίσεως ἀπὸ τῶν νόμων αὐτῶν ἢ ἐκτελέσεως ἀναλήψεως πρὸς ἀνάκρισιν αἰτήσεων ἄλλως ἢ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς κειμένης Νομοθεσίας των.

Ἄρθρον 14.

Ἡ συμμετοχὴ ἑνὸς Ὑψηλοῦ συμβαλλομένου μέρους εἰς τὴν παροῦσαν σύμβασιν δὲν πρέπει νὰ ἑρμηνευθῇ ὡς θίγουσα τὴν θέσιν τούτου ἐπὶ τοῦ γενικοῦ ζητήματος τῆς ἁρμοδιότητος τῆς ποινικῆς δικαιοδοσίας ὡς ζητήματος Διεθνοῦς Δικαίου.

Article 15.

La présente Convention laisse intact le principe que les faits prévus aux articles 2 et 5 doivent, dans chaque pays, être qualifiés poursuivis et jugés conformément aux règles générales de la législation nationale.

Article 16.

Les Hautes Parties contractantes se communiqueront, par l'entremise du Secrétaire général de la Société des Nations, les lois et réglements promulgués pour donner effet à la présente Convention, ainsi qu'un rapport annuel relatif au fonctionnement de la Convention sur leurs territoires.

Article 17.

S'il s'élève entre les Hautes Parties contractantes un différend quelconque relatif à l'interprétation ou à à l'application de la présente Convention, et si ce différend n'a pu être résolu de façon satisfaisante par voie diplomatique, il sera réglè conformément aux dispositions en vigueur entre les Parties concernant le réglement des différends internationaux.

Au cas où de telles dispositions n'existeraient pas entre les Parties au différend, elles le soumettront à une procédure arbitrale ou judiciaire. A défaut d'un accord sur le choix d'un autre tribunal, elles soumettront le différend, à la requête de l' une d'elles, à la Cour permanente de Justice internationale, si elles sont toutes Parties au Protocole du 16 Décembre 1920, relatif au Statut de la dite Cour, et si elles n'y sont pas toutes Parties, à un tribunal d'arbitrage, constitué conformément à la Convention de la Haye du 18 octobre 1907, pour le réglement pacifique des conflits internationaux.

Article 18.

1. Toute Haute Partie contractante pourra déclarer, au moment de la signature, de la ratification ou de l'adhésion, qu'en acceptant la présente Convention, elle n'assume aucune obligation pour l'ensemble ou une partie de ses colonies, protectorats, territoires d'outre -mer ou territoires placés sous sa souveraineté ou sous son mandat, et la présente Convention ne s'appliquera pas aux territoires mentionnés dans cette déclaration.

2. Toute Haute Partie contractante pourra ultérieurement donner à tout moment, avis au Secrétaire général de la Société des Nations qu'elle désire que la présente Convention s'applique à l'ensemble ou à une partie de ses territoires qui auront fait l'objet d'une déclaration aux termes de l'alinéa précédent, et la présente Convention s'appliquera à tous les territoires mentionnés dans l'avis quatre-vingt-dix jour a près réception de cet avis par le Secrétaire général de la Société des Nations.

3. Chacune des Hautes Parties contractantes pourra déclarer à tout moment, après l'expiration de la période de cinq ans prévue par l'article 21,qu'elle désire que la présente Convention cesse de s'appliquer à l'ensemble ou à une partie de ses colonies, protectorats, territoires d'outre-mer ou territoires placés sous sa souveraineté ou sous son mandat, et la Convention cessera de s'appliquer aux territoires mentionnés dans cette déclaration un an après réception de cette déclaration par le Secrétaire général de la Société des Nations.

4. Le Secrétaire général communiquera à tous les Membres de la Société, ainsi qu'aux Etats non membres mentionnés à l'article 19, toutes les déclarations et tous es avis reçus aux termes du présent article.

Ἄρθρον 15.

Ἡ παροῦσα σύμβασις ἀφίνει ἀνέπαφον τὴν ἀρχήν, ὅτι αἱ πράξεις αἱ προβλεπόμεναι ἐν τοῖς ἄρθροις 2 καὶ 5 δέον ἐν ἑκάστῃ χώρᾳ νὰ χαρακτηρίζωνται, νὰ διώκωνται καὶ νὰ ἐκδικάζωνται συμφώνως πρὸς τοὺς γενικοὺς κανόνας τῆς ἐσωτερικῆς Νομοθεσίας.

Ἄρθρον 16.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θὰ διαβιβάζωσι πρὸς ἄλληλα διὰ μέσου τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοὺς δημοσιευομένους πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης Συμβάσεως ὡς καὶ ἔκθεσιν ἐτησίαν σχετικὴν μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς Συμβάσεως ἐπὶ τοῦ ἐδάφους των.

Ἄρθρον 17.

Ἐὰν ἐγερθῇ μεταξὺ τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Χωρῶν οἱαδήποτε διαφορὰ σχετικῶς μὲ τὴν ἑρμηνείαν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ ἐὰν ἡ διαφορὰ αὕτη δὲν διευθετηθῇ κατὰ τρόπον ἱκανοποιητικὸν διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, θὰ διακανονισθῇ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις, τὰς ἐν ἰσχύϊ μεταξὺ τῶν μερῶν τὰς ἀφορώσας τὸν διακανονισμὸν τῶν διεθνῶν διαφορῶν.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τοιαῦται διατάξεις δὲν ὑφίστανται μεταξὺ τῶν ἐν διαφορᾷ εὑρισκομένων μερῶν, ταῦτα θὰ ὑποβάλωσι ταύτην εἰς διαδικασίαν διαιτητικὴν ἢ δικαστικήν. Ἐλλείψει συμφωνίας ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ἑτέρου δικαστηρίου θὰ ὑποβάλωσι ταῦτα τὴν διαφορὰν τῇ αἰτήσει τοῦ ἑνὸς τούτων, εἰς τὸ διαρκὲς Δικαστήριον τῆς Διεθνοῦς Δικαιοσύνης, ἐὰν ἅπαντα συμμετέχουν τοῦ πρωτοκόλλου τῆς 16ης Δεκεμβρίου 1920 περὶ τοῦ καταστατικοῦ τοῦ εἰρημένου Δικαστηρίου καὶ εἰς διαιτητικὸν δικαστήριον, συσταθησόμενον συμφώνως πρὸς τὴν Σύμβασιν τῆς Χάγης τῆς 18ης Ὀκτωβρίου 1907 περὶ εἰρηνικοῦ διακανονισμοῦ τῶν διεθνῶν διαφορῶν.

Ἄρθρον 18.

1. Πᾶν Ὑψηλὸν Συμβαλλόμενον Μέρος δύναται νὰ δηλώσῃ κατὰ τὴν ὑπογραφήν, ἐπικύρωσιν ἢ προσχώρησιν, ὅτι ἀποδεχόμενον τὴν παροῦσαν Σύμβασιν δὲν ἀναλαμβάνει ὑποχρέωσιν διὰ τὸ σύνολον ἢ μέρος τῶν ἀποικιῶν, προτεκτοράτων, ἐδαφῶν πέραν τῶν θαλασσῶν, εὑρισκομένων ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν ἢ τὴν ἐντολήν αὐτοῦ, ὅτε καὶ ἡ παροῦσα Σύμβασις δὲν θὰ ἐφαρμόζηται εἰς τὰ ἐδάφη τὰ μνημονευόμενα ἐν τῇ δηλώσει.

2. Πᾶν συμβαλλόμενον μέρος δύναται μεταγενεστέρως νὰ εἰδοποιήσῃ ὁποτεδήποτε τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κ. Τ. Ε. ὅτι ἐπιθυμεῖ ὅπως ἡ παροῦσα Σύμβασις ἐφαρμοσθῇ εἰς τὸ σύνολον ἢ εἰς μέρος τῶν ἐδαφῶν του, δι' ἃ ἐγένετο ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον εἰδοποίησις, καὶ ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς ὅλα τὰ ἐν αὐτῇ ἀναφερόμενα ἐδάφη ἐνενήκοντα ἡμέρας μετὰ τὴν λῆψιν τῆς εἰδοποιήσεως ταύτης παρὰ τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Κ. Τ. Ε.

3. Ἕκαστον τῶν συμβαλλομένων μερῶν δύναται νὰ δηλώσῃ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν μετὰ τὴν παρέλευσιν περιόδου πέντε ἐτῶν, προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 21, ὅτι ἐπιθυμεῖ, ὅπως ἡ παροῦσα Σύμβασις παύσῃ ἐφαρμοζομένη εἰς τὸ σύνολον ἢ εἰς μέρος τῶν ἀποικιῶν, προτεκτοράτων ἐδαφῶν πέραν τῶν θαλασσῶν ἢ ἐδαφῶν εὑρισκομένων ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν ἢ τὴν ἐντολήν του, ὅτε καὶ ἡ Σύμβασις θὰ παύσῃ ἐφαρμοζομένη εἰς τὰ ἀναφερόμενα ἐδάφη ἐν τῇ δηλώσει ταύτῃ ἓξ ἔτος μετὰ τὴν λῆψιν τῆς δηλώσεως ταύτης παρὰ τοῦ Γραμματέως τῆς Κ. Τ. Ε.

4. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς θὰ ἀνακοινοῖ εἰς πάντα τὰ μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὡς καὶ τὰ μὴ μέλη τὰ μνημονευόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 19 πάσας τὰς δηλώσεις καὶ εἰδοποιήσεις τὰς λαμβανομένας κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον.

Article 19.

La présente Convention, dont les textes français et anglais feront également foi, portera la date de ce jour et sera, jusqu'au 31 décembre 1936, ouverte à la signature au nom de tout membre de la Société des Nations ou de tout Etat non membre invité à la Conférence qui a élaboré la présente Convention, ou auquel le Conseil de la Société des Nations aura communiqué copie de la présente Convention à cet effet.

Article 20.

La présente Convention sera ratifiée. Les instruments de ratification seront transmis au Secrétaire général de la Société des Nations qui en notifiera le dépôt à tous les Membres de la Société, ainsi qu'aux Etats visés à l'article précédent.

Article 21.

1. A partir du 1er janvier 1937, il pourra être adhéré à la présente Convention au nom de tout Menmbre de la Société des Nations ou de tout Etat non membre visé à l'article 19.

2. Les instruments d'adhésion seront transmis au Secrétaire général de la Société des Nations. qui en notifiera le dépôt à tous les Membres de la Société, ainsi qu'aux Etats membres visés audit article.

Article 22.

La présente Convention entrera en vigueur quatre-vingt-dix jours après que le Secrétaire général de la Société des Nations aura reçu les ratifications ou les adhésions de dix Membres de la Société des Nations ou Etats non membres. Elle sera enregistrée à cette date par les soins du Secrétaire général de la Société des Nations.

Article 23.

Les ratifications ou adhésions déposées après le dépôt de la dixième ratification ou adhésion prendront effet à l'expiration d'un delai de quatre-vingt-dix jours à partir de la date de leur réception par le Secrétaire général de la Société des Nations.

Article 24.

1. A l'expiration d'un délai de cinq ans à partir de l'entrée en vigueur de la présente Convention, celle-ci pourra être dénoncée par un instrument écrit déposé auprés du Secrétaire général de la Société des Nations. La dénonciation sortira ses effet un an après la date à laquelle elle aura été reçue par le Secrétaire général de la Société des Nations; elle ne sera opérante que pour le Membre de la Société des Nations ou l'Etat non membre au nom duquel elle aura été déposée.

2. Secrétaire général notifiera à tous les Membres de la Société et aux Etats non membres mentionnés à l'article 19 les dénonciations ainsi reçues.

3. Si, par suite de dénonciations simultanées ou successives, le nombre des Membres de la Société des Nations et des Etats non membres qui sont liès par la présente Convention se rtreouve ramené à moins de dix; la Convention cessera d'être en vigueur à partir de la date à laquelle la dernière de ces dénonciations prendra effet, conformément aux dispositions du présent article.

Article 25.

Une demande de revision de la présente Convention pourra être formulée en tout temps par tout Membre de la Société des Nations ou Etat non membre lié par la Convention, par voie de notification adressée au Secrétaire général de la Société des Nations. Cette notification sera communiquée par le Secrétaire général à tous les autres Membres de la Société des Nations et Etats non membres ainsi liés, et, si elle est appuyée

Ἄρθρον 19.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις, τῆς ὁποίας τὸ Γαλλικὸν καὶ Ἀγγλικὸν κείμενον θὰ ἔχῃ ὡσαύτως κῦρος θὰ φέρῃ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἔσεται μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1936 ἀνοικτὴ πρὸς ὑπογραφὴν παρὰ παντὸς μέλους τῆς Κ. Τ. Ε. ἢ παντὸς Κράτους μὴ μέλους, κληθέντος εἰς τὴν συνδιάσκεψιν ὅπερ συνέβαλε εἰς τὴν κατάρτισιν τῆς παρούσης συμβάσεως ἢ εἰς ὃ τὸ Συμβούλιον τῆς Κ. Τ. Ε. διεβίβασε ἀντίγραφον τῆς παρούσης πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ἄρθρον 20.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ κυρωθῇ. Τὰ κυρωτικὰ ἔγγραφα θὰ διαβιβασθῶσιν εἰς τὸν Γεν. Γραμματέα τῆς Κ. Τ. Ε. ὅστις θὰ κοινοποιήσῃ τὴν κατάθεσιν εἰς πάντα τὰ μέλη τῆς Κοινωνίας ὡς καὶ εἰς τὰ μὴ μέλη τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

Ἄρθρον 21.

1. Ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1937 ἐπιτρέπεται ἡ προσχώρησις εἰς τὴν παροῦσαν Σύμβασιν παντὸς Κράτους μέλους τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ὡς καὶ παντὸς μὴ μέλους. προβλεπομένου εἰς τὸ ἄρθρον 19.

2. Τὰ ἔγγραφα προσχωρήσεως θὰ διαβιβάζωνται εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κ. Τ. Ε., ὅστις θὰ κοινοποιῇ τὴν κατάθεσιν αὐτῶν εἰς πάντα τὰ μέλη τῆς Κ. Τ. Ε. ὡς καὶ τὰ Κράτη μὴ μέλη αὐτῆς, τὰ προβλεπόμενα εἰς τὸ εἰρημένον ἄρθρον

Ἄρθρον 22.

Ἡ παροῦσα σύμβασις θὰ ἰσχύσῃ ἐνενήκοντα ἡμέρας μετὰ τὴν παρὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κ. Τ. Ε. λῆψιν τῶν ἐπικυρώσεων ἢ προσχωρήσεων δέκα μελῶν τῆς Κ. Τ. Ε. ἢ Κρατῶν μὴ μελῶν. Θὰ καταχωρηθῇ δὲ κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην μερίμνῃ τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Κ. Τ. Ε.

Ἄρθρον 23.

Αἱ ἐπικυρώσεις καὶ προσχωρήσεις αἱ κατατεθησόμεναι μετὰ τὴν κατάθεσιν τῆς δεκάτης ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως θὰ ἀποκτήσωσιν ἰσχὺν μετὰ τὴν παρέλευσιν ἐνενήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς λήψεώς των παρὰ τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Κ. Τ. Ε.

Ἄρθρον 24.

1) Μετὰ παρέλευσιν προθεσμίας πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης συμβάσεως δύναται αὕτη νὰ καταγγελθῇ δι' ἐγγράφου κατατεθησομένου εἰς τὴν Γεν. Γραμματείαν τῆς Κ. Τ. Ε. Ἡ καταγγελία θὰ ἔχῃ ἀποτέλεσμα ἓν ἔτος μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς λήψεως ταύτης ὑπὸ τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Κ. Τ. Ε. Δὲν θὰ ἔχῃ δὲ ἀποτέλεσμα εἰ μὴ μόνον διὰ τὸ μέλος τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἢ τὸ Κράτος, μὴ μέλος, ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὁποίου θὰ εἶχε καταθεσθῇ.

2. Ὁ Γεν. Γραμματεὺς θὰ κοινοποιῇ εἰς πάντα τὰ μέλη τῆς Κοινωνίας καὶ εἰς τὰ Κράτη μὴ μέλη τοῦ ἄρθρου 19 πᾶς οὕτω λαμβανομένας καταγγελίας.

3. Ἐὰν συνεπείᾳ ταυτοχρόνων ἢ ἀλληλοδιαδόχων καταγγελιῶν ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῆς Κ. Τ. Ε. καὶ τῶν Κρατῶν μὴ μελῶν τῶν δεσμευθέντων διὰ τῆς παρούσης Συμβάσεως, κατέλθῃ εἰς ὀλιγώτερον τῶν δέκα, ἡ Σύμβασις θὰ παύσῃ ἰσχύουσα ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας, καθ' ἣν ἡ τελευταία καταγγελία ἔλαβεν ἰσχύν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 25.

Αἴτησις ἀναθεωρήσεως τῆς παρούσης Συμβάσεως δύναται νὰ διατυπωθῇ εἰς πᾶσαν στιγμὴν ὑπὸ παντὸς μέλους τῆς Κ. Τ. Ε. ἢ Κράτους μὴ μέλους δεσμευθέντος ὑπὸ τῆς Συμβάσεως, διὰ κοινοποιήσεως ταύτης πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κ. Τ. Ε.

Ἡ κοινοποίησις αὕτη θὰ διαβιβασθῇ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως εἰς πάντα τὰ μέλη τῆς Κ. Τ. Ε. καὶ εἰς τὰ Κράτη μὴ μέλη τὰ συμμετέχοντα ταύτης. Ἐὰν ἡ αἴτησις ἀνα-

par un tiers au moins d'entre elles, les Hautes Parties contractantes s'engagent à se réunir en une conférence aux fins de revision de la Convention.

En foi de quoi les plénipotentiaires susmentionnés ont signé la présente Convention.

Fait à Genève, le vingt-six juin mil neuf cent trente-six, en un seul exemplaire, qui sera déposé dans les archives du Secrétairiat de la Société des Nations et dont les copies certifiées conformes seront remises à tous les Membres de la Société des Nations et aux Etats non membres mentionnés à l'article 19.

AUTRICHE
E. PELUGL CDr. BRUNO SCHULTZ
ETATS UNIS DU BRESIL
JORGE LATOUR ad referendum
GRANDE-BRETAGNE ET IRLANDE DU NORD ainsi que toutes Parties de l'Empire britannique non membres separés de la Société des Nations.
OSCAR F. DOWSON Wm. H. COLES
CANADA
C.H.L. SHARMAN
INDE
G. HARDY
Bulgarie
N. MOMTCHILOFF
CHINE
HOO Chi-TSAI
CUBA
G de BLANCK
DANEMARK
William BORBERG
EGYPTE
EDGAR GORRA
EQUATEUR
Alex GASTELU
ESPAGNE
Julio CASARES
FRANCE
P. DE REFFYE G. BOURGOIS
GRECE
Raoul BIBICA-RO SETTI A. CONTOUMAS
JAPON
Massa-aki Hotta
MEXIQUE
Manuel Tello.
PANAMA
Ad referéndum : Dr ERNESTO HOFFMANN
PAYS -BAS
DELGORGE G. BEELAERTS VAN BLOKLAND
POLOGNE
CHODZKO
PORTUGAL
Auguste DE VASCONCELLOS José Caeiro DA MATTA
ROUMANIE
C. ANTONIADE
SUISSE
C. GORGE
TCHECOSLOVAQUIE
Dr. ANTONIN KOUKAL
UNION DES REPUBLIQUE SOVIETIQUES SOCIALISTES
G. LACHKEVITCH
URUGUAY
V. BENAVIDES
VENEZUELA
Ad referendum AROCHA

Copie certifiée conforme pour le Secrétaire général:
Conseiller juridique du Secrétariat.

Θεωρήσεως ὑποστηρίζηται ὑπὸ ἑνὸς τρίτου τοὐλάχιστον τούτων, τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Κράτη ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συνέλθωσιν εἰς συνδιάσκεψιν ἐπὶ τῷ τέλει ἀναθεωρήσεως.

Εἰς βεβαίωσιν τῶν ἀνωτέρω οἱ εἰρημένοι πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν.

Ἐγένετο ἐν Γενεύῃ τὴν 28 Ἰουνίου 1936 εἰς ἓν ἀντίτυπον ὅπερ κατατεθήσεται εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Γραμματείας τῆς Κ. Τ. Ε. καὶ οὗτινος κεκυρωμένα ἀντίγραφα θὰ ἀποσταλῶσιν εἰς πάντα τὰ μέλη τῆς Κ. Τ. Ε. καὶ τὰ Κράτη μὴ μέλη τοῦ ἄρθρου 19.

Αὐστρία E. PELUGEL Dr Bruno Schultz.

Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι Βραζιλίας George Latour ad. refendum.
Ἀγγλία OSCAR F. DOWSON Wm. H. Coles

Καναδᾶς C. H. L. SHARMAN

Ἰνδίαι G. HARDY

Βουλγαρία N. MOMTCHILOFF

Κίνα ROO CHI—TSAI

Κούβα G. DE BLANCK

Δανία WILLIAM BORBERG.

Αἴγυπτος Adgar CORRA

Ἰσημερινὸς ALEX GASTELU

Ἱσπανία JULIO CASARES

Γαλλία P. D. REFFYE G. BOURGOIS.

Ἑλλὰς Raoul BIBICA—ROSETTI A. CONTOUMAS

Ἰαπωνία Massa—Aki HOTTA
Μεξικὸν Manuel TELLO

Παναμᾶς Dr ERNESTO HOFFMANN AD REFENDUM

Ὁλλανδία DELCORGE G. BEELAERTS VAN BLOKLAND.
Πολωνία CHODZKO

Πορτογαλλία Augusto DE VASCONCELLOOS Josée Caeiro DA MATTA

Ρουμανία C. AHTONIADE

Ἑλβετία C. CORGE

Τσεχοσλοβακία DR. ANTONIN KOUKAL

Ρωσσία G. LACHKEVITCH

Οὐραγουάη V. BENAVIDES

Βενεζουέλλα ad referendum AROCHA

PROTOCOLE DE SIGNATURE

En signant la Convention de 1936 pour la répression du trafic illicite des drogues nuisibles en date de ce jour, les Plénipotentiaires soussignés déclarent, au nom de leurs gouvernements, accepter:

1. Que la Chine subordonne son acceptation de la Convention à la réserve ci-après, concernant l'article 9:

»Tant que la juridiction consulaire dont jouissent encore les ressortissants de certaines puissances en Chine ne sera pas abolie, le Gouvernement chinois ne peut pas assumer les obligations découlant de l'article 9, qui contient l'engagement général pour les Parties contractantes d'accorder l'extradition d'étrangers ayant commis les faits visés à cet article.»

2. Que les Pays-Bas subordonnent leur acceptation de la Convention à la réserve que, selon les principes fondamentaux de leur droit pénal, ils ne pourront se conformer au sous-paragraphe c) de l'article 2 que dans les cas où il y aura commencement d'exécution.

3. Que l'Inde subordonne son acceptation de la Convention à la réserve que ladite Convention ne s'applique pas aux Etats de l'Inde, ni aux Etats Chans (qui font partie de l'Inde britannique).

EN FOI DE QUOI les soussignés ont apposé leur signature au bas du présent Protocole.

FAIT à Genève, le vingt-six juin mil neuf cent trente-six, en un seul exemplaire, qui sera déposé dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations et dont les copies certifiées conformes seront remises à tout les Membres de la Société des Nations et aux Etats non membres mentionnés à l'article 19 de la Convention.

AUTRICHE
E. PELUGL Dr. BRUNO SCHULTZ
ETATS UNIS DU BRESIL
JORGE LATOUR ad referendum
GRANDE-BRETAGNE ET IRLANDE DU NORD
ainsi que toutes Parties de l'Empire britannique non membres séparés de la Société des Nations.
OSCAR F. DOWSON Wm. H. COLES
CANADA
C.H.L. SHARMAN
INDE
G. HARDY
Bulgarie
N. MOMTCHILOFF
CHINE
HOO Chi-TSAI
CUBA
G de BLANCK
DANEMARK
William BORBERG
EGYPTE
EDGAR GORRA
EQUATEUR
Alex GASTELU
ESPAGNE
Julio CASARES
FRANCE
P. DE REFFYE G. BOURGOIS
GRECE
Raoul BIBICA-ROSETTI
JAPON
Massa-aki Hotta
MEXIQUE
Manuel Tello.

Πρωτόκολλον ὑπογραφῆς

Ὑπογράφοντες τὴν ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν τοῦ 1936 σύμβασιν διὰ τὴν καταστολὴν τοῦ παρανόμου ἐμπορίου τῶν ἐπιβλαβῶν δρογῶν, οἱ ὑπογεγραμμένοι πληρεξούσιοι δηλοῦσιν ἐπ' ὀνόματι τῶν Κυβερνήσεών των ὅτι ἀποδέχονται.

1) Ὅτι ἡ ἀποδοχὴ τῆς συμβάσεως ἐκ μέρους τῆς Κίνας γίνεται ὑπὸ τὴν κατωτέρω ἐπιφύλαξιν τὴν ἀφορῶσαν τὸ ἄρθρον 9.

(Ἐφ' ὅσον ἡ προξενικὴ δοσιδικία ἧς χαίρουσιν ἀκόμη οἱ ὑπήκοοι δυνάμεών τινων ἐν Κίνᾳ δὲν καταργηθῇ, ἡ Κυβέρνησις τῆς Κίνας δὲν δύναται ν' ἀναλάβῃ τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ἀπορρεούσας ἐκ τοῦ ἄρθρου 9, ὅπερ διαλαμβάνει γενικὴν ὑποχρέωσιν διὰ τὰ συμβαλλόμενα μέρη νὰ παρέχωσι τὴν ἔκδοσιν ξένων διαπραξάντων τὰς προβλεπομένας ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ πράξεις).

2) Ὅτι ἡ ἀποδοχὴ τῆς συμβάσεως ἐκ μέρους τῶν Κάτω—Χωρῶν γίνεται ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ὅτι κατὰ τὰς θεμελιώδεις ἀρχὰς τοῦ ποινικοῦ των δικαίου δὲν θὰ δύνανται νὰ συμμορφωθῶσιν πρὸς τὸ ἐδάφ. γ τοῦ ἄρθρ. 2 εἰμὴ μόνον ἐν περιπτώσει καθ' ἣν θὰ ὑπάρξῃ ἀρχὴ ἐκτελέσεως.

3) Ὅτι ἡ ἀποδοχὴ τῆς συμβάσεως ἐκ μέρους τῶν Ἰνδιῶν γίνεται ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ὅτι ἡ εἰρημένη Σύμβασις δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὰ Κράτη τῶν Ἰνδιῶν οὔτε εἰς τὰ Χανικὰ Κράτη (ἅτινα ἀποτελοῦσι μέρος τῶν Ἀγγλικῶν Ἰνδιῶν).

Εἰς πίστωσιν οἱ ὑπογραφόμενοι ἔθεσαν τὰς ὑπογραφάς των κάτωθι τοῦ παρόντος πρωτοκόλλου.

Ἐγένετο ἐν Γενεύῃ τῇ εἰκοστῇ ἕκτῃ Ἰουνίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἕκτου εἰς ἓν ἀντίτυπον κατατεθησόμενον εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Γραμματείας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ τὰ Κράτη μὴ μέλη ἀναφερόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 19 τῆς συμβάσεως.

Αὐστρία E. PELUGEL DR BRUNO SCHULTZ

Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι Βραζιλίας GEORGE LATOUR AD REFENDUM.

Ἀγγλία OSCAR F. DOWSON WM. H. COLES

Καναδᾶς C. H. L. SHARMAN

Ἰνδίαι G. HARDY

Βουλγάρία N. MOMTCHILOFF

Κίνα HOO CHI—TSAI

Κούβα G. DE BLANCK

Δανία WILLIAM BORBERG

Αἴγυπτος EDGAR CORRA

Ἰσημερινὸς ALEX GASTELU

Ἱσπανία JULIO CASARES

Γαλλία P. REFFYE G. BOURGOIS

Ἑλλὰς RAOUL BIBICA—ROSETTI A. CONTOUMAS

Ἰαπωνία MASSA—AKI HOTTA

Μεξικὸν MANUEL TELLO

PANAMA
Ad referéndum : Dr ERNESTO HOFFMANN
PAYS -BAS
DELGORGE G. BEELAERTS VAN BLOKLAND
POLOGNE
CHODZKO
PORTUGAL
Auguste DE VASCONCELLOS José Caeiro DA MATTA
ROUMANIE
C. ANTONIADE
SUISSE
C. GORGE
TCHECOSLOVAQUIE
Dr. ANTONIN KOUKAL
UNION DES REPUBLIQUE SOVIETIQUES SOCIALISTES
G. LACHKEVITCH
URUGUAY
V. BENAVIDES
VENEZUELA
Ad referendum AROCHA
Copie certifiée conforme pour le Secrétaire général:
Conseiller juridique du Secrétariat.

ACTE FINAL

Les Gouvernements de l'Afghanistan, des Etats Unis d'Amérique, de l'Autriche, des Etats-Unis du Brésil, du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, de la Bulgarie, du Canada, du Chine, de Cuba, du Danemark, de l'Egypte, de l'Equateur, de l'Espagne, de la France, de la Grèce, du Honduras, de la Hongrie, de l'Inde de l'Irak de l'Etat libre d'Irlande, du Japon, du Liechtenstein, des Etats-Unis du Mexique, du Nicaragua, de la Norvège, du Panama, des Pays-Bas, du Pérou, de la Pologne, du Portugal; de la Roumanie, du Siam, de la Suisse, de la Tchécoslovaquie, de la Turquie, de l'Union des Républiques Soviétiques socialistes, de l'Uruguay, des Etats-Unis du Venesuela et de la Yougoslavie.,

Ayant accepté l'invitation qui leur a été adressée en exécution de la résolution du Conseil de la Société des Nations, en date du 20 Janvier 1936, en vue de la conclusion d'une Convention pour la répression du trafic illicite des drogues nuisibles,

Ont désigné les délégués ci-après:

AFGHANISTAN

Délégué:

Son Excellence le général MOHAMED OMER KHAN
Délégué à l'Assemblée de la Société des Nations, Délégué permanent suppléant prés la Société des Nations.

ETATS-UNIS D'AMERIQUE

Délégués:

M. Stuart J. FULLER, Assistant-Chef à la Dinvision des affaires d'Extrême-Orient, Département d'Etat, Représentant des Etats-Unis d'Amérique à la Commission consultative du trafic de l'opium et autres drogues nuisibles.

M. Harry J. ANSLINGER, Commissaire aux stupéfiants au Ministère des Finances.
Conseiller juridique:

Παναμᾶς ad referedum Dr ERNESTO HOFFMANN

Ὁλλανδία DELGORGE G. BEELAERTS VAN BLOKLAND.
Πολωνία CHODZKO

Πορτογαλλία AUGUSTO DE VOSCONCELLOS JOSE CAEIRO DA MATTA
Ρουμανία C. ANTONIADE

Ἑλβετία C. GORCE

Τσεχοσλοβακία DR. ANTONIN KOUKAL

Ρωσσία G. LACHKEVITCH

Οὐραγουάη V. BENAVIDES

Βενεζουέλλα ad referendum AROCHA

Τελικὴ Πρᾶξις

Αἱ Κυβερνήσεις τοῦ Ἀφγανιστάν, τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Αὐστρίας, τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Βραζιλίας, τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας τοῦ Βορρᾶ, τῆς Βουλγαρίας, τοῦ Καναδᾶ, τῆς Χιλῆς, τῆς Κίνας, τῆς Κούβας, τῆς Δανίας, τῆς Αἰγύπτου, τοῦ Ἰσημερινοῦ, τῆς Ἱσπανίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Ἑλλάδος, τῆς Χοντούρας, τῆς Οὐγγαρίας, τῶν Ἰνδιῶν, τοῦ Ἰράκ, τοῦ Ἐλευθέρου Κράτους τῆς Ἰρλανδίας, τῆς Ἰαπωνίας, τοῦ Λιχτενσταΐν, τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τοῦ Μεξικοῦ, τῆς Νικαραγγούα, τῆς Νορβιγίας, τοῦ Παναμᾶ, τῶν Κάτω Χωρῶν, τοῦ Περοῦ, τῆς Πολωνίας, τῆς Πορτογαλλίας, τῆς Ρουμανίας, τοῦ Σιάμ, τῆς Ἑλβετίας, τῆς Τσεχοσλοβακίας, τῆς Τουρκίας, τῆς Ἑνώσεως τῶν Σοσιαλιστικῶν Σοβιετικῶν Δημοκρατιῶν, τῆς Οὐραγγουάης, τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Βενεζουέλας, καὶ τῆς Γιουκοσλαυΐας.

Ἀποδεχθεῖσαι τὴν γενομένην πρὸς αὐτὰς πρόσκλησιν εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, τῆς 20 Ἰανουαρίου 1936 ἐπὶ τῷ τέλει τῆς συνάψεως Συμβάσεως διὰ τὴν καταστολὴν τοῦ παρανόμου ἐμπορίου τῶν ἐπιβλαβῶν δρογῶν. Ὥρισαν τοὺς κάτωθι ἀντιπροσώπους :

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

Ἀντιπρόσωπος :

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης ὁ Στρατηγὸς MOHAMET OMER KHAN ἀντιπρόσωπος εἰς τὴν Συνέλευσιν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, μόνιμος ἀναπληρωτὴς ἀντιπρόσωπος παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν.

ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ἀντιπρόσωποι :

M. STUART J. FULLER βοηθὸς Διευθυντὴς παρὰ τῇ Διευθύνσει τῶν ὑποθέσεων τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς, Κρατικοῦ Ὑπουργείου, Ἀντιπρόσωπος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς παρὰ τῇ Συμβουλευτικῇ Ἐπιτροπῇ τοῦ Ἐμπορίου τοῦ ὀπίου καὶ τῶν ἄλλων ἐπιβλαβῶν δρογῶν.

M. HARRY J. ANSLINGER Ἐπίτροπος ἐπὶ τῶν Ναρκωτικῶν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν.

M. Frank X. WARD, Conseiller juridique adjoint du Département d'Etat.

AUTRICHE

Délégues:

Son Excellence M. Emerich PFLUGL, Représentant permanent prés la Société des Nations, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire

Le Dr. Bruno SCHULTZ, ancien Vice-Président de la Police de Vienne, représentant de l'Autriche à la Commission consultative du trafic de l'opium et autres drogues nuisibles.

ETATS-UNIS DU BRESIL

Délégué:

M. Jorge LATOUR, Secrétaire de Légation.

ROYAUME-UNI DE GRANDE-BRETAGNE et D'IRLANDE DU NORD ainsi

que toutes parties de l'Empire britannique non membres séparés de la Société des Nations.

Délégués:

M. Oscar Follett DOWSON, C.B.E. Conseiller juridique au Ministère de l'Intérieur.

Le major William Hewett COLES, D.S.O.; Représentant du Royaume-Uni à la Commission consultative du trafic de l'opium et autres drogues nuisibles.

BULGARIE

Délégués:

Son Excellence M. Nicolas MOMTCHILOFF Délégué permanent prés la Société des Nations Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire.

M. Eugéne SILIANOFF, Secrétaire de la Délégation permanente prés la Société des Nations et Secrétaire de la Légation à Berne.

CANADA

Délégué:

Le colonel C.H.L. SHARMAN, C.M.G.; C.B.E., Chef de la Division des narcotiques au Département des Pensions et de la Santé publique et Représentant du Canada à la Commission consultative du trafic de l'opium et autres drogues nuisibles.

Secrétaire:

M. Alfred Rive.

CHILI

Délégué:

M. Francisco Hernandez Jimenez, Chef de la Section des Aliments et Drogues au Ministère de la Santé publique.

CHINE

Délégué:

Son Excellence le Dr Hoo Chi-Tsai, Directeur du Bureau permanent de la Délégation prés la Société des Nations, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire prés le Conseil fédéral Suisse.

Délégué suppléant:

M. CHEN Ting, Premier Secretaire du Bureau permanent de la Délégation prés la Société des Nations.

Secrétaire:

M. Yone Ming LEE, Secrétaire dela Légation à Berne

Νομικὸς Σύμβουλος.

M. FRANK X. WARD ἐοηθὸς Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Κρατικοῦ Ὑπουργείου.

ΑΥΣΤΡΙΑ

Ἀντιπρόσωποι :

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης M. EMERICH PELUGL. Μόνιμος ἀντιπρόσωπος παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν, ἔκτακτος Ἀπεσταλμένος καὶ Πληρεξούσιος Ὑπουργός.

Ὁ DR. BRUNO SCHULTZ πρώην Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἀστυνομίας τῆς Βιέννης ἀντιπρόσωπος τῆς Αὐστρίας εἰς τὴν Συμβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ἐμπορίου τοῦ ὀπίου καὶ τῶν ἄλλων ἐπιβλαβῶν δρογῶν.

ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΤΗΣ ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ

Ἀντιπρόσωπος :

M. JORGE LATOUR, Γραμματεὺς Πρεσβείας,

ΗΝΩΜΕΝΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ ΤΟΥ ΒΟΡΡΑ

Ὡς καὶ πάντων τῶν Χωρῶν τῆς Βρεταννικῆς Αὐτοκρατορίας τῶν μὴ ἀποτελουσῶν ἀνεξάρτητα μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἀντιπρόσωποι :

M. OSCAR FOLLETT DOWSON C. B. X. Νομικὸς Σύμβουλος παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ὁ Ταγματάρχης WILLIAM HEWET GOLES D. S. O. ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου εἰς τὴν Συμβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ἐμπορίου τοῦ ὀπίου καὶ ἄλλων ἐπιβλαβῶν οὐσιῶν.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Ἀντιπρόσωποι :

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης M. NICOLAS NOMTHILOFF Μόνιμος ἀντιπρόσωπος παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν ἔκτακτος Ἀπεσταλμένος καὶ πληρεξούσιος Ὑπουργός, M. EUGENE SILIANOFF Γραμματεὺς τῆς Νομίμου Ἀντιπροσωπείας παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν καὶ Γραμματεὺς τῆς ἐν Βέρνῃ Πρεσβείας.

ΚΑΝΑΔΑΣ

Ἀντιπρόσωπος :

Ὁ Συνταγματάρχης C.H.L. SHARMAN C.M.G., C. B.E. Διευθυντὴς τῆς Διευθύνσεως Ναρκωτικῶν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Συντάξεων καὶ τῆς Δημοσίας Ὑγείας καὶ Ἀντιπρόσωπος τοῦ Καναδᾶ παρὰ τῇ Συμβουλευτικῇ Ἐπιτροπῇ τοῦ ἐμπορίου τοῦ ὀπίου καὶ τῶν ἄλλων ἐπιβλαβῶν δρογῶν.

Γραμματεύς: M. ALFRED RIVE.

ΧΙΛΗ

Ἀντιπρόσωπος :

M. FRANCISO HERNANDER JIMENEZ Διευθυντὴς τοῦ τμήματος τῶν τροφῶν καὶ δρογῶν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Δημοσίας Ὑγείας.

ΚΙΝΑ

Ἀντιπρόσωπος :

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης ὁ Δόκτωρ ΗΟΟ CHI-TCAI Διευθυντὴς τοῦ Μονίμου γραφείου τῆς παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν Ἀντιπροσωπείας, ἔκτακτος Ἀπεσταλμένος καὶ πληρεξούσιος Ὑπουργὸς παρὰ τῷ Ἑλβετικῷ Συνομοσπονδιακῷ Συμβουλίῳ

Ἀναπληρωτὴς Ἀντιπρόσωπος :

M. CHEN TING, πρῶτος Γραμματεὺς τοῦ μονίμου γραφείου τῆς παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν Ἀντιπροσωπείας.

Γραμματεὺς :

M. YONE MING LEE γραμματεὺς τῆς Πρεσβείας ἐν Βέρνῃ.

CUBA

Délégué

Son Excellence M. Guillermo de BLANCK, Délégué permanent prés la Société des Nations, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire prés le Conseil fédéral suisse.

DANEMARK

Délégué:

Son Excellence M. William BORBERG, Délégué Permanent prés la Société des Nations, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire.

Délégué suppléant:

M. Holger Oluf Quistgaard BECH, Premier Secrétaire de la Délégation permanente prés la Société des Nations.

EGYPTE

Délégué:

M. Edgar GORRA, Conseiller royal, Directeur du contentieux de l'Etat, à Alexandrie.

EQUATEUR

Délégué:

M. Alejandro CASTELU CONCHA, Secrétaire de la Délégation permanente prés de la Société des Nations, Consul général de l'Equateur à Genéve.

ESPAGNE

Délégué:

M. Julio CASARES, Représentant de l'Espagne à la Commission consultative du trafic de l'opium et autres drogues nuisibles.

Conseiller juridique:

M. Manuel LOPEZ REY, Professeur de droit pénal.

FRANCE

Délégué:

Son Excellence M. DE REFFYE, Ministre plénipotentiaire, Sous-Directeur du contentieux et des chancelleries au Ministère des Affaires étrangères

Délégué suppléant:

M. Gaston Bourgois, Consul général de France.

GRECE

Délégué:

Son Excellence M. Raoul BIBICA-ROSETTI, Délégué permanent prés la Société des Nations, Ministre plénipotentiaire.

Délégué suppléant:

M. Alexandre CONTOUMAS, Premier Secrétaire de la Délégation permanente prés la Société des Nations.

HONDURAS

Délégué:

Son Excellence le Dr. Julian LOPEZ PINEDA, Délégué permanent prés la Société des Nations, Chargé d'Affaires à Paris.

HONGRIE

Délégué:

Son Excellence M. Laszlo DE VELICS, Chef de la Délégation prés la Société des Nations, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire prés le Conseil fédéral suisse.

Délégué suppléant:

M. Laszlo BARTOK, Premier Secrétaire de légation à la Délégation permanente prés la Société des Nations,

ΚΟΥΒΑ

Ἀντιπρόσωπος :

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης M. GHILLERMO DE BLANCK μόνιμος Ἀντιπρόσωπος παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν ἔκτακτος Ἀπεσταλμένος καὶ πληρεξούσιος Ὑπουργὸς παρὰ τῷ Συνομοσπονδιακῷ Ἑλβετικῷ Συμβουλίῳ.

ΔΑΝΙΑ

Ἀντιπρόσωπος :

Ἡ αὐτοῦ Ἐξοχότης M. WILLIAM BORBERG, μόνιμος Ἀντιπρόσωπος παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν, ἔκτακτος ἀπεσταλμένος καὶ πληρεξούσιος Ὑπουργός.

Ἀναπληρωτὴς Ἀντιπρόσωπος :

M. HOLGER OLUF QUISTGAARD BECH πρῶτος γραμματεὺς τῆς παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν μονίμου Ἀντιπροσωπείας.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ

Ἀντιπρόσωπος :

M. EDGAR GORRA, Βασιλικὸς Σύμβουλος Διευθυντὴς τοῦ ἀμφισβητουμένου Διοικητικοῦ τοῦ Κράτους ἐν Ἀλεξανδρείᾳ

ΙΣΗΜΕΡΙΝΟΣ

Ἀντιπρόσωπος:

M. ALEJANDRO GASTELU CONCHA Γραμματεὺς τῆς παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν μονίμου Ἀντιπροσωπείας Γενικὸς Πρόξενος τοῦ Ἰσημερινοῦ ἐν Γενεύῃ.

ΙΣΠΑΝΙΑ

Ἀντιπρόσωπος :

M. JULIO CASARES Ἀντιπρόσωπος τῆς Ἱσπανίας παρὰ τῇ συμβουλευτικῇ Ἐπιτροπῇ τοῦ ἐμπορίου τοῦ ὀπίου καὶ λοιπῶν ἐπιβλαβῶν δρογῶν

Νομικὸς Σύμβουλος :

M. MANUEL LOPEZ REY Καθηγητὴς τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου.

ΓΑΛΛΙΑ

Ἀντιπρόσωπος :

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης M. DE REFFYE πληρεξούσιος Ὑπουργὸς καὶ ὑποδιευθυντὴς τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν, Ἀναπληρωτὴς Ἀντιπρόσωπος.

M. GASTON BOURGOIS. Γενικὸς Πρόξενος τῆς Γαλλίας.

ΕΛΛΑΣ

Ἀντιπρόσωπος :

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης M. RAOUL BIBICA-ROSETTI, μόνιμος Ἀντιπρόσωπος παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν καὶ πληρεξούσιος Ὑπουργός.

Ἀναπληρωτὴς Ἀντιπρόσωπος.

M. ALEXANDRE CONTOUMAS, πρῶτος γραμματεὺς τῆς παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν μονίμου Ἀντιπροσωπείας.

ΧΟΝΤΟΥΡΑΣ

Ἀντιπρόσωπος:

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης Δόκτωρ JULIAM LOPEZ PINEDA, μόνιμος Ἀντιπρόσωπος παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν ἐπιτετραμμένος ἐν Παρισίοις.

ΟΥΓΓΑΡΙΑ

Ἀντιπρόσωπος:

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης M. LASZIO DE VELICS, Διευθυντὴς τῆς παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν Ἀντιπροσωπείας, ἔκτακτος Ἀπεσταλμένος καὶ Πληρεξούσιος Ὑπουργὸς παρὰ τῷ Ἑλβετικῷ Συνομοσπανδιακῷ Συμβουλίῳ.

Ἀναπληρωτὴς Ἀντιπρόσωπος:

I. LASZIO BARTOK, πρῶτος γραμματεὺς Πρεσβείας τῆς παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν Μονίμου Ἀντιπροσωπείας.

INDE

Délégué:

M. Gordon Sidey HARDY, C.I.E.,I.C.S., Vice-Président de la Commission consultative du trafic de l'opium et autres drogues nuisibles.

IRAK

Délégué:

Sahib Bey NAJIB, Chef de la Délégation permanente prés la Société des Nations, Conseiller de légation.

ETAT LIBRE D'IRLANDE

Délégué:

M. François Thomas CREMINS, délégué permanent prés la Société des Nations.

JAPON

Délégué:

Son Excellence M. Massa-aki HOTTA, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentoiaire prés le Conseil fédéral suisse.

Experts:

M. Unji KONNO, Expert technique au Laboratoire d'hygiène de Tokio.

M. Morikatsu Inagaki, Expert attaché au Ministère des Affaires étrangères.

Secrétaires:

M. Yoshiro SUGITA, Secrétaire au Ministère des Affaires d'outre-mer.

M. Bushichiro OTAKE, Secrétaire au Ministère de la Justice.

M. Kumao NISHIMURA, Deuxième Secrétaire à L'Ambassade à Paris.

LIECHTENSTEIN

Délégué:

M. Camille GORGE, Conseiller de légation, Chef de la Section de la Société des Nations au Département politique fédéral suisse, BERNE.

Expert:

M.E. SCHEIM, adjoint à la Division de la Police, Département fédéral suisse de Justice et Police.

ETATS-UNIS DU MExXIQUE

Délégué:

M, Manuel TELLO Premier Secrétaire du Service extérieur mexicain, Représentant du Mexique à la Commission consultative du trafic de l'opium et autres drogues nuisibles.

NICARAGUA

Délégué:

Son Excellence M. Francisco Tomas Medina, Délégué permanent prés la Société des Nations plénipotentiaire.

NORVEGE

Délégué:

M. Einar MASENG, Délégué permanent prés la Société des Nations.

PANAMA

Délégué:

Le Dr Ernesto HOFFMANN, Délégué permanent près la Société des Nations.

PAYS-BAS

Délégués:

M. J. H. DELGORGE, Conseiller du Gouvernement des PAYS-BAS pour les questions internationales en matière d'opium et Représentant des Pays-Bas à la Commission consultative du trafic de l'opium et autres drogues nuisibles.

ΙΝΔΙΑΙ

Ἀντιπρόσωπος:

I. GORDON SIDEY HARDY, C. I. E., I. C. S., Ἀντιπρόεδρος τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐμπορίου τοῦ ὀπίου καὶ ἄλλων ἐπιβλαβῶν δρογῶν.

ΙΡΑΚ

Ἀντιπρόσωπος:

SAHIB BEY NAJIB, Διευθυντὴς τῆς παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν μονίμου Ἀντιπροσωπείας, Σύμβουλος Πρεσβείας.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΚΡΑΤΟΣ ΤΗΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ

Ἀντιπρόσωπος:

M. FRANCOIS THOMAS CREMINS μόνιμος Ἀντιπρόσωπος παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν.

ΙΑΠΩΝΙΑ

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης M. MASSA-AKI HOTTA, ἔκτακτος Ἀπεσταλμένος καὶ πληρεξούσιος Ὑπουργὸς παρὰ τῷ Ἑλβετικῷ Συνομοσπονδιακῷ Συμβουλίῳ.

Πραγματογνώμονες:

M. UNJI KONNO, Τεχνικὸς Σύμβουλος τοῦ Ἐργαστηρίου Ὑγιεινῆς ἐν Τόκιῳ.

M. MORICATSU INAGAKI, Πραγματογνώμων Ἀπεσπασμένος παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Γραμματεῖς:

M. YOSHIRO SUGITA, Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου τῶν πέραν τῶν θαλασσῶν ὑποθέσεων.

M. BUSCHICHIRO OTAKE, γραμματεὺς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Δικαιοσύνης.

M. KUMAO NISHIMURA, δεύτερος γραμματεὺς τῆς ἐν Παρισίοις Πρεσβείας.

ΛΙΧΤΕΝΣΤΑΙΝ

Ἀντιπρόσωπος:

M. CAMILLE GORGE, Σύμβουλος Πρεσβείας, Διευθυντὴς τοῦ Τμήματος τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν παρὰ τῷ Ἑλβετικῷ Συνομοσπονδιακῷ Ὑπουργείῳ Πολιτικῶν Ὑποθέσεων ἐν Βέρνῃ.

Πραγματογνώμων:

E. SCHEIM, βοηθὸς τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἀστυνομίας, τοῦ Ἑλβετικοῦ Συνομοσπονδιακοῦ Συμβουλίου τῆς ΔΔικαιοσύνης καὶ τῆς Ἀστυνομίας.

ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΜΕΞΙΚΟΥ

Ἀντιπρόσωπος:

M. MANUEL TELLO, πρῶτος Γραμματεὺς τῆς Μεξικανικῆς ὑπηρεσίας ,Ἐξωτερικῶν, Ἀντιπρόσωπος τοῦ Μεξικοῦ παρὰ τῇ συμβουλευτικῇ Ἐπιτροπῇ τοῦ Ἐμπορίου τοῦ ὀπίου καὶ ἄλλων ἐπιβλαβῶν δρογῶν.

ΝΙΚΑΡΑΓΟΥΑ

Ἀντιπρόσωπος:

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης M. FRANCISCO TOMAS MEDINA, μόνιμος Ἀντιπρόσωπος παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν, πληρεξούσιος Ὑπουργός.

ΝΟΡΒΗΓΙΑ

Ἀντιπρόσωπος:

M. EINAR MASENG, μόνιμος Ἀντιπρόσωπος παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν.

ΠΑΝΑΜΑΣ

Ἀντιπρόσωπος:

Ὁ Δόκτωρ ERNESTO HOFFMANN, μόνιμος Ἀντιπρόσωπος παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν.

ΚΑΤΩ ΧΩΡΑΙ

Ἀντιπρόσωποι:

M. J. H. DELGORGE, Σύμβουλος τῆς Κυβερνήσεως τῶν Κάτω Χωρῶν διὰ Διεθνῆ περὶ ὀπίου ζητήματα καὶ Ἀντιπρόσωπος τῶν Κάτω Χωρῶν παρὰ τῇ Συμβουλευτικῇ Ἐπιτροπῇ τοῦ ἐμπορίου τοῦ ὀπίου καὶ ἄλλων ἐπιβλαβῶν δρογῶν.

Le Dr J. R. M. VAN ANGEREN, Directeur, Chef de la Section de la Police au Ministère de la Justice, Délégué suppléant et Secrétaire:

Le Jonkheer G. BEELAERTS VAN BLOKLAND, Rédacteur abjoint au Ministère des Affaires étrangères.

PEROU

Délégué:

M. Enrique TRUJILLO BRAVO, INGENIEUR.

POLOGNE

Délégué:

Son Excellence le Dr. Witold CHODZKO, ancien Ministre de la Santé publique, Président de la Commission consultative du trafic de l'opium et autres drogues nuisibles.

Conseiller technique:

M. Kazimierz TREBICKI, Premier Secrétaire à la Délégation prés la Société des Nations.

PORTUGAL

Délégués:

Son Excellence le Dr Augusto de VASCONCELLOS, Délégué permanent prés la Société des Nations, Ministre plénipotentiaire.

Son Excellence le professeur docteur José CAEIRO DA MATTA, Recteur de l'université de Lisbonne.

Secrétaire.

M. Henrique DA GUERRA QUARESMA VIANNA Chargé d'Affaires prés la Société des Nations, Conseiller de légation.

ROUMANIE

Délégué:

Son Excellence M. Constantin ANTONIADE, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire prés la Société des Nations.

M. Dino CANTEMIR, Secrétaire de la Délégation prés la Société des Nations.

SIAM

Délégué:

Son Excellence Phya RAJAWANGSAN, Délégué permanent prés la Société des Nations, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près la Cour de Saint-James.

Délégué suppléant:

Luang BHADRAVADI, Secrétaire de légation à la délégation à Londres.

Sécrétaire:

Luang CHAMNONG-DITHAKAR, Secrétaire de légation à la Légation à Londres.

SUISSE

Délégué:

M. Camille GORGE, Conseiller de légation, Chef de la Section de la Société des Nations au Département politique fédéral.

Expert:

M. E. SCHEIM, Adjoint à la Division de la Police, Département fédéral de Justice et Police.

TCHECOSLOVAQUIE

Délégué:

Le Dr Antonin KOUKAL, Conseiller au Ministére de la Justice.

TURQUIE

Délégué:

M. Numan Tahir SEYMHN, Consul général à Genève,

Ὁ Δόκτωρ J. R. M. VAN ANGEREN, Διευθυντὴς τοῦ Τμήματος Ἀστυνομίας παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης.

Ἀναπληρωτὴς Ἀντιπρόσωπος καὶ γραμματεύς:

Ὁ JONKHEER G. BEELAERTS VAN BLOKLAND, βοηθὸς Συντάκτης παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν.

ΠΕΡΟΥ

Ἀντιπρόσωπος:

M. ENRIQUE TRUJILLO BRAVO, Μηχανικός.

ΠΟΛΩΝΙΑ

Ἀντιπρόσωπος:

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης ὁ Δόκτωρ WITOLD CHODZKO, πρώην Ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Ὑγείας, Πρόεδρος τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἐμπορίου τοῦ ὀπίου καὶ ἄλλων ἐιδλαβῶν δροχῶν.

Τεχνικὸς Σύμβουλος:

M. KAZIMERZ TREBICKI, πρῶτος γραμματεὺς τῆς παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν ἀντιπροσωπείας.

ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑ

Ἀντιπρόσωποι:

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης ὁ Δόκτωρ AUGUSTO DE VASCONCELLOS, μόνιμος Ἀντιπρόσωπος παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν, πληρεξούσιος Ὑπουργός.

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης ὁ Δόκτωρ Καθηγητὴς JOSE CAEIRO DA MATTA, Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λισαβῶνος.

Γραμματεύς:

M. HENRIQUE DA GUERRA QUARESMA VIANNA ἐπιτετραμμένος παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν Σύμβουλος Πρεσβείας.

ΡΟΥΜΑΝΙΑ

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης M. CONSTANTIN ANTONIADES, ἔκτακτος ἀπεσταλμένος καὶ πληρεξούσιος Ὑπουργὸς παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν.

Ἀναπληρωτὴς Ἀντιπρόσωπος:

M. DINO CANTEMIR, γραμματεὺς τῆς παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν Ἀντιπροσωπείας.

ΣΙΑΜ

Ἀντιπρόσωπος:

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης PHYA RAJAWANGSAN, μόνιμος Ἀντιπρόσωπος παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν, ἔκτακτος ἀπεσταλμένος καὶ πληρεξούσιος Ὑπουργὸς παρὰ τῇ Αὐλῇ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου.

Ἀναπληρωτὴς Ἀντιπρόσωπος:

LUANG BHADRAVADI γραμματεὺς Πρεσβείας εἰς τὴν ἐν Λονδίνῳ ἀντιπροσωπείας.

Γραμματεύς:

LUANG CHAMNONG DITHAKAR, γραμματεὺς Πρεσβείας εἰς τὴν ἐν Λονδίνῳ Πρεσβείαν.

ΕΛΒΕΤΙΑ

Ἀντιπρόσωπος:

M. CAMILLE GORGE, Σύμβουλος Πρεσβείας, Διευθυντὴς τοῦ Τμήματος τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν παρὰ τῷ Συνομοσπονδιακῷ Ὑπουργείῳ Πολιτικῶν ὑποθέσεων.

Πραγματογνώμων:

M. E. SCHEIM, βοηθὸς τῆς Διευθύνσεως Ἀστυνομίας. τοῦ Συνομοσπονδιακοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Ἀστυνομίας.

ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ

Ἀντιπρόσωπος:

Ὁ Δόκτωρ ANTONIN KOUKAL, Σύμβουλος παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης.

ΤΟΥΡΚΙΑ

Ἀντιπρόσωπος:

M. NUMAN TAHIR SEYMEN, γενικὸς Σύμβουλος ἐν Γενεύῃ.

UNION DES REPUBLIQUES SOVIETIQUES SOCIALISTES

Délégué:

M. Georges LACHKEVITCH, Conseiller juridique au commissariat du Peuple pour les Affaires étrangères.

URUGUAY

Délégués:

Son Excellence M. Victor BENAVIDES, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire prés le Conseil fédéral suisse.

Son Excellence le Dr Alfredo DE CASTRO, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire ptés Sa Majesté le Roi des Belges et prés Sa Majesté la Reine des Pays-Bas. Représentant de l'Uruguay à la Commission consultative du trafic de l'opium et autres drogues nuisibles.

ETATS-UNIS DU VENEZUELA

Délégué:

Son Excellence M. Manuel AROCHA, Délegué permanent prés la Société des Nations, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire.

YOUGOSLAVIE

Délégué:

Son Excellence le Dr Ivan SOUBBOTITCH, Déléque permanent prés la Société des Nations.

Experts:

M. Bochko DJORDJEVITCH, Secrétaire au Ministère royal du Commerce et de l'Industrie.

Le Dr Vlandimir MANOILOVITCH, Secrétaire de la Délégation permanente prés la Société des Nations

Participants à la Conférence à titre d'observateurs:

FINLANDE

M. Helge von KNORRING, premier Secrétaire de légation.

LETTONIE

M. Karlis KALNINS, Premier Secrétaire de légation.

Participants à la Conférence à titre consultatif et en qualité d'experts:

Commission internationale de police criminelle:

M. Norman KENDAL, C.B.E., Commissaire adjoint à la »Metropolitan Police» à Londres.

Le Dr. Bruno SCHULTZ. ancien vice-président de la Police de Vienne, Représentant de l'Autriche à la Commission consultative du trafic de l'opium et autres drogues nuisibles.

qui se sont réunis à Genève.

Le Conseil de la Société des Nations a appelé aux fonctions de président de la Conférence.

M. Joseph LIMBURG, Membre du Conseil d'Etat pes Pays -Bas.

La Conférence a désigné comme son vice président:

M. DE REFFYE, Ministre plénipotentiaire, Sous Directeur du contentieux et des chancelleries au Ministère des Affaires étrangères de la République française.

A. rempli les fonctions de Secrétaire général de la Conférence:

M. Eric Einar EKSTRAND, Directeur des Sections du trafic de l'opium et des questions sociales, représentant le Secrétaire général de la Société des Nations.

A la suite des réurions tenues du 8 au 26 Juin 1936, les Actes ci-aprés ont été arrêtés:

ΕΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΣΟΒΙΕΤΙΚΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΩΝ

Ἀντιπρόσωπος:

M. GEORGES LACHKEVITCH, Νομικὸς Σύμβουλος παρὰ τῇ Λαϊκῇ Ἐπιτροπῇ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων.

ΟΥΡΑΓΟΥΑΗ

Ἀντιπρόσωποι:

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης M. VICTOR BENAVIDES, ἔκτακτος ἀπεσταλμένος καὶ πληρεξούσιος Ὑπουργὸς παρὰ τῷ Συνομοσπονδιακῷ Ἑλβετικῷ Συμβουλίῳ.

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης ὁ Δόκτωρ ALFREDO DE CASTRO, ἔκτακτος ἀπεσταλμένος καὶ πληρεξούσιος Ὑπουργὸς παρὰ τῇ Αὐτοῦ Μεγαλειότητι τῷ Βασιλεῖ τῶν Βέλγων καὶ παρὰ τῇ Αὐτῇ Μεγαλειότητι τῇ Βασιλίσσῃ τῶν Κάτω Χωρῶν, Ἀντιπρόσωπος τῆς Οὐραγγουάης παρὰ τῇ Συμβουλευτικῇ Ἐπιτροπῇ τοῦ ἐμπορίου τοῦ ὀπίου καὶ ἄλλων ἐπιβλαβῶν δρογῶν.

ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΤΗΣ ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑΣ

Ἀντιπρόσωπος:

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης M. MANUEL AROCHA, μόνιμος Ἀντιπρόσωπος παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν, ἔκτακτος Ἀπεσταλμένος καὶ πληρεξούσιος Ὑπουργός.

ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ

Ἀντιπρόσωπος:

Ἡ Α. Ε. ὁ Δόκτωρ IVAN SOUBBOTITCH, μόνιμος ἀντιπρόσωπος παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν.

Πραγματογνώμονες:

M. BOCHKO DJORDJEVITCH, γραμματεὺς παρὰ τῷ Βασιλικῷ Ὑπουργείῳ τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Βιομηχανίας.

Ὁ Δόκτωρ VLADIMIR MANOILOVITCH, γραμματεὺς τῆς παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν μονίμου Ἀντιπροσωπείας.

Μετέχοντες εἰς τὴν Συνεδρίασιν ὡς παρατηρηταί.

ΦΙΛΑΝΔΙΑ

Ἀντιπρόσωπος:

M. HELGE VON KNORRING, Πρῶτος Γραμματεὺς τῆς Πρεσβείας.

ΛΙΘΟΥΑΝΙΑ

Ἀντιπρόσωπος:

M. KARLIS KALNINS, Πρῶτος Γραμματεὺς τῆς Πρεσβείας.

Μετέχοντες εἰς τὴν Συνεδρίασιν ὑπὸ συμβουλευτικὸν τίτλον καὶ ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ πραγματογνώμονος.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

M. NORMAN KENTAL C. B. E., βοηθὸς Ἐπίτροπος παρὰ τῇ Μητροπολιτικῇ Ἀστυνομίᾳ ἐν Λονδίνῳ.

Ὁ Δόκτωρ BRUNO SCHULTZ, πρώην Ἀντιπρόεδρος τῆς ἐν Βιέννῃ Ἀστυνομίας, Ἀντιπρόσωπος τῆς Αὐστρίας εἰς τὴν Συμβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ἐμπορίου τοῦ ὀπίου καὶ ἄλλων ἐπιβλαβῶν δρογῶν. Οἵτινες συνεκεντρώθησαν ἐν Γενεύῃ. Τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν προσεκάλεσε εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ Προέδρου τῆς Συνεδριάσεως.

M. JOSEPH LIMBURG, μέλος τοῦ Κρατικοῦ Συμβουλίου τῶν Κάτω Χωρῶν. Ἡ Συνεδρίασις ὥρισεν ὡς Ἀντιπρόεδρον.

M. DE REFFYE, πληρεξούσιος Ὑπουργὸς Ὑποδιευθυντὴς τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ καὶ τῶν γραμματειῶν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας.

Χρέη Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Συνεδριάσεως.

M. ERIC EIMAR EKSTRAND, Διευθυντὴς τῶν τμημάτων τοῦ ἐμπορίου τοῦ ὀπίου καὶ τῶν κοινωνικῶν ζητημάτων ἀντιπροσωπεύων τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Κατὰ τὰς γενομένας Συνεδριάσεις ἀπὸ 8 μέχρι 26 Ἰουνίου 1936 συνετάχθησαν αἱ κάτωθι πράξεις.

I.CONVENTION DE 1936 POUR LA REPRESSION DU TRAFIC ILLICITE DES DROGUES NUISIBLES

II. PROTOCOLE DE SIGNATURE DE LA CONVENTION.

La Conférence a également adopté ce qui suit:

I. INTERPRETATIONS.

I. Il est entendu que les stipulations de la Convention, et en particulier les stipulations des articles 2 et 5 ne s'appliquent pas aux faits commis non intentionnellement.

2. L'article 15 doit être interprété dans ce sens que la Convention ne porte, notamment, aucune atteinte à la liberté des Hautes parties contractantes de régler le régime des circonstances atténuates.

II. RECOMMANDATIONS.

1. La Conférence,

Rappelant que la Conférence internationale de l'opium de 1912, résolue à poursuivre la suppression progressive de l'abus de l'opium a inséré dans la Convention internationale de l'opium de 1912 l'article 6 suivant: «Les Puissances contractantes prendront des mesures pour la suppression graduelle et efficace de la fabrication, du commerce intérieur et de l'usage de l'opium préparé, dans la limite des conditions différentes propres à chaque pays, à moins que des mesures existantes n'aient déjà réglé la matière»;

Rappelant que les Parties à l'Accord de Genève sur l'opium de 1925 ont déclaré, dans le Préambule, qu'elles étaient fermement résolues à effectuer la suppression graduelle et efficace de la fabrication du commerce intérieur et de l'usage de l'opium préparé telle qu'elle est prévue par le Chapitre II de la Convention internationale de l'opium de 1912, dans leurs possessions et territoires d'extrême-Orient y compris les territoires cédés à bail ou protégés, dans lesquels l'usage de l'opium préparé est encore autorisé, et qu'elles étaient désireuses, pour des raison d'humanité et en vue d'assurer le bien-être social et moral des peuples intéressés, de prendre toutes mesures utiles pour réaliser dans le délai le plus bref possible la suppression de l'usage de l'opium à fumer;

Désireuse de profiter de l'occasion qui lui est offerte par la présente Conférence d'adresser aux Etats intéressés un appel les invitant à poursuivre leurs efforts dans ce domaine:

Recommande que les gouvernements qui permettent encore l'usage de l'opium pour d'autres fins que des fins médicales ou scientifiques, adoptent dans le plus bref délai toutes mesures efficaces en vue de l'abolition de cet usage de l'opium.

2. La Conférence recommande que les pays qui admettent le principe de l'extradition de leurs nationaux accordent l'extradition de leurs nationaux qui se trouvent sur leur territoire et qui se sont rendus coupables à l'étranger des infractioms prévues par l'article 2, même si le traité d'extradition applicable contient une réserve au sujet de l'extradition des nationaux.

3. La Conférence recommande aux Hautes Parties contractantes de créer. le cas échéant, un service spécialisé de police aux fins de la présente Convention

4. La Conférence recommande que la Comission consultative du trafic de l'opium et autres drogues nuisibles examine l'opportunité de réunions des représentants des offices centraux des Hautes Parties contractants en vue d'assurer, perfectionner et dèvelopper la collaboration internationale prévue par la présente

1. Σύμβασις τοῦ 1936 διὰ τὴν καταστολὴν τοῦ παρανόμου ἐμπορίου ναρκωτικῶν.

2. Πρωτόκολλον ὑπογραφῆς τῆς Συμβάσεως.

Ἡ διάσκεψις ἐνέκρινεν ἐπίσης τὰ ἑπόμενα:

I. Ἑρμηνεῖαι.

1. Γίνεται ἀποδεκτὸν ὅτι αἱ διατάξεις τῆς Συμβάσεως καὶ ἰδίᾳ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 καὶ 5 δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν πράξεων τῶν διαπραχθεισῶν ἄνευ προθέσεως.

2. Τὸ ἄρθρον 15 ἑρμηνευτέον ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι ἡ Σύμβασις δὲν παραβλάπτει πρὸ παντός, τὴν ἐλευθερίαν τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν νὰ κανονίσωσι τὸ καθεστὼς τῶν ἐλαφρυντικῶν περιπτώσεων.

II. Συστάσεις.

1. Ἡ Διάσκεψις:

Ὑπομιμνήσκουσα ὅτι ἡ Διεθνὴς Διάσκεψις τοῦ ὀπίου τοῦ 1912, ἀποφασισμένη νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν βαθμιαίαν ἐξάλειψιν τῆς καταχρήσεως τοῦ ὀπίου, κατεχώρησεν εἰς τὴν Διεθνῆ Σύμβασιν τοῦ ὀπίου τοῦ τοῦ 1912 τὸ ἑπόμενον ὃον ἄρθρον : «Αἱ συμβαλλόμεναι Δυνάμεις θὰ λάβωσι μέτρα διὰ τὴν βαθμιαίαν καὶ ἀποτελεσματικὴν παῦσιν τῆς παρασκευῆς, τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς χρήσεως τοῦ παρεσκευασμένου ὀπίου ἐντὸς τοῦ ὁρίου τῶν διαφόρων συνθηκῶν τῶν ἰδιαζουσῶν εἰς ἑκάστην χώραν, ἐκτὸς ἐὰν τὸ ζήτημα τοῦτο ἔχει κανονισθῇ διὰ τῶν ὑφισταμένων μέτρων.

Ὑπομιμνήσκουσα ὅτι οἱ ὑπογράψαντες τὴν Συμφωνίαν τῆς Γενεύης περὶ τοῦ ὀπίου τοῦ 1925 ἐδήλωσαν ἐν τῷ προοιμίῳ ὅτι ἦσαν στερρῶς ἀποφασισμένοι νὰ ἐπιτύχωσι τὴν βαθμιαίαν καὶ ἀποτελεσματικὴν παῦσιν τῆς παρασκευῆς, τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς χρήσεως τοῦ παρεσκευασμένου ὀπίου, ὡς αὕτη προβλέπεται ἐν Κεφαλαίῳ 2 τῆς Διεθνοῦς Συμβάσεως τοῦ ὀπίου τοῦ 1912, εἰς τὰς κτήσεις καὶ ἐδάφη τῶν τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐδαφῶν τῶν παραχωρηθέντων ἐπὶ μισθώσει ἢ ὑπὸ προστασίαν διατελούντων, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ χρῆσις τοῦ παρεσκευασμένου ὀπίου ἐπιτρέπεται εἰσέτι καὶ ὅτι ἐπεθύμουν διὰ λόγους φιλανθρωπίας καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς κοινωνικῆς καὶ ἠθικῆς εὐημερίας τῶν ἐνδιαφερομένων λαῶν νὰ λάβωσι πάντα τὰ πρόσφορα μέτρα διὰ νὰ πραγματοποιήσωσιν ἐν τῇ βραχυτέρᾳ δυνατῇ προθεσμίᾳ τὴν παῦσιν τῆς χρήσεως τοῦ καπνιζομένου ὀπίου.

Ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς διὰ τῆς παρούσης Διασκέψεως παρουσιαζομένης εὐκαιρίας, ὅπως ἀπευθύνῃ εἰς τὰ ἐνδιαφερόμενα Κράτη ἔκκλησιν νὰ συνεχίσωσι τὰς προσπαθείας των ἐπὶ τοῦ σχεδίου τούτου.

Συνιστᾷ ὅπως αἱ Κυβερνήσεις αἵτινες ἐπιτρέπουσιν ἀκόμη τὴν χρῆσιν τοῦ ὀπίου δι' ἄλλους σκοποὺς πλὴν τῶν ἰατρικῶν ἢ ἐπιστημονικῶν, υἱοθετήσωσι ὡς οἷόν τε τάχιον πάντα τὰ κατάλληλα μέτρα διὰ τὴν κατάργησιν τῆς χρήσεως ταύτης τοῦ ὀπίου.

2. Ἡ διάσκεψις συνιστᾷ ὅπως τὰ Κράτη τὰ ὁποῖα παραδέχονται τὴν ἀρχὴν τῆς ἐκδόσεως, τῶν ὑπηκόων των, προβαίνωσιν εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν ὑπηκόων των, οἵτινες εὑρίσκονται ἐν τῷ ἐδάφε. των καὶ κατέστησαν ἔνοχοι εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 παραβιάσεων ἔστω καὶ ἐὰν ἡ ἐφαρμοστέα Συνθήκη ἐκδόσεως περιέχῃ ἐπιφύλαξιν ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἰδίων ὑπηκόων.

3. Ἡ Διάσκεψις συνιστᾷ εἰς τὰ Ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη νὰ καταρτίσωσιν ἐν ἀνάγκῃ εἰδικὴν ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παρούσης Συμβάσεως.

4. Ἡ Διάσκεψις συνιστᾷ ὅπως ἡ συμβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ ὀπίου καὶ λοιπῶν ναρκωτικῶν ἐξετάσῃ τὸ σκόπιμον τῶν συγκεντρώσεων τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Κεντρικῶν Γραφείων τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἐξασφαλίσεως, τῆς τελειοποιήσεως καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς Διεθνοῦς συνεργασίας τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τῆς παρούσης

Covention; et, le cas échéant, donne un avis à ces sujet au Conseil de la Société des Nations.

EN FOI DE QUOI les Délégués ont signé le présent Acte.

FAIT à Genève, le vingt-six juin mil neuf centtrente-six, en simple expédition, qui sera déposée dans les archives du Secrératriat de la Société des Nations; copie certifiée conforme en sera remise à tous les Etata représentés à la Conférence.

Le Président de la Conférencen: LIMBURG
Le Vice-Président de la Conférenc: Pe.DE.REFFYE
Le Secrétaire de la Conférence: Eric Einar EKSTRAND
AUTRICHE: E.PFLUGL Dr Bruno Schultz
ETATS-UNIS DU BRESIL: Jorge LATOUR
GRANDE-BRETAGNE ET IRLANDE DU NORD ainsi que toutes Parties de l'Empire britannique non membres séparés de la Société des Nations: Oscar F. DOWSON Wn. H. COLES
BULGARIE: N. MOMTCHILOFF, E. SILIANOFF.
CANADA: C.H.L. SHARMAN
CHILI: F. HERNANDEZ
CHINE: Hoo Chi-Tsai
CUBA: G. de BLANCK
DANEMARK: WILLIAM BORBERG
EGYPTE EDGAR GORRA
EQUATEUR ALEX GASTELU
ESPAGNE JULIO CASARES MANUEL LOPEZ REY
FRANCE P. DE REFFYE G. BOURGOIS
GRECE RAOUL BIBICA—ROSETTI A. CONTOUMAS
INDE G. HARDY
ETAT LIBRE D' IRLANDE F. T. CREMINS
JAPON MASSA—AKI HOTTA
MEXIQUE MANUEL TELLO
PANAMA Dr ERNESTO HOFFMANN
PYAS—BAS DELGORGE G. BEELAERTS VAN BLOKLAND
POLOGNE CHODZKO
PORTUGAL AUGUSTO DE VASCONCELLOS JOSE CAEIRO DA MATTA
ROUMANIE C. ANTONIADE
SUISSE C. GORGE
TCHECOSLOVAQUIE: Dr Antonin KOUKAL
UNION DES REPUBLIQUES SOVIETIQUES SOCIALISTES: G. LACHKEVITCH
URUGUAY: V. BENAVIDES
VENESUELA: AROCHA
YOUGOSLAVIE: Dr I.V. SOUBBOTITCH
Commission international de Police criminelle Dr Bruno SCHULTZ
Copie certifiée conforme. Pour le Secrétaire général: Conseiller juridique du Secrétariat.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ὀκτωβρίου 1937.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

συμβάσεως καὶ ἐπὶ τῷ τέλει, ἐνδεχομένως, ὅπως ἐκφέρῃ γνώμην ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Κ.Τ.Ε.

Εἰς πίστωσιν οἱ πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν πρᾶξιν.

Ἐγένετο ἐν Γενεύῃ τῇ εἰκοστῇ ἕκτῃ Ἰουνίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἕκτου καὶ εἰς ἓν ἀντίτυπον κατατεθησόμενον εἰς τὰ Ἀρχεῖα τῆς Γραμματείας τῆς Κ.Τ.Ε. Ἐπικεκυρωμένον ἀντίγραφον τούτου θέλει δοθῇ εἰς πάντα τὰ ἀντιπροσωπευόμενα ἐν τῇ Διασκέψει Κράτη.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Συνεδριάσεως LIMBURG.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Συνεδριάσεως P. DE REFFYE
Ὁ Γ. Γρ. τῆς Συνεδριάσεως ERIC EINAR EKSTRAND
Αὐστρία E. PELUGL D. BRUNO SCHULTZ.
Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Βραζιλίας JORGE LATOUR.
Μεγάλη Βρεττανία καὶ Ἰρλανδία τοῦ Βορρᾶ OSCAR F. DOWSON, WM. H. COLES.
Ὡς καὶ πασῶν τῶν Χωρῶν τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας αἵτινες δὲν ἀποτελοῦν ἀνεξάρτητα μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.
Βουλγαρία N. MOMTCHILOFF - E. SILIANOFF.
Καναδᾶς C. H. L. SHARMAN.
Χιλὴ F. HERNANDES.
Κίνα HOO CHI-TSAI.
Κούβα G. DE BLANCK.
Δανία WILLIAM BORBERG.
Αἴγυπτος EDGAR GORRA.
Ἰσημερινὸς ALEX GASTELU.
Ἱσπανία JULIO CASARES - MAN. LOPEZ REY.
Γαλλία P. DE REFFYE - G. BOURGOIS.
Ἑλλὰς RAOUL BIBCA - ROSETTI - A. CONTOUMAS
Ἰνδίαι G. HARDY.
Ἐλεύθερον Κράτος τῆς Ἰρλανδίας F. T. CREMINS.
Ἰαπωνία MASSA AKI HOTTA.
Μεξικὸν MANUEL TELLO.
Παναμᾶς D. ERNESTO HOFFMAN.
Κάτω Χῶραι DELGORGE, G. BEELAERTS VAN BLOKLAND.
Πολωνία CHODZKO.
Πορτογαλλία AUGUSTO DE VASCONCELLOS - JOSE CAEIRO DA MATTA.
Ρουμανία C. ANTONIADE.
Ἑλβετία C. GORGE.
Τσεχοσλοβακία D. ANTONIN KOUKAL.
Ἕνωσις Σοβ. καὶ Σοσ. Δημοκρατιῶν G. LACHKEVITCH.
Οὐραγουάη V. BENAVIDES.
Βενεζουέλλα AROCHA.
Γιουγκοσλαυία D. I. V. SOUBBOTITCH.
Διεθ. Ἐπιτροπὴ Ποιν. Ἀστυν. D. BRUNO SCHULTZ.
Ἐπικεκυρωμένον ἀντίγραφον διὰ τὸν Γεν. Γραμματέα.
Γενικὸς Σύμβουλος τῆς Γραμματείας.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

Ι. ΛΟΥΡΕΝΤΗΣ, Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΠ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Α. ΚΟΡΙΖΗΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, ΠΠ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, ΔΕΥΚΑΛΙΩΝ ΡΕΔΙΑΔΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ ἐγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ὀκτωβρίου 1937.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου